ruh ve madde

Türkiye Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Cemiyeti Neşir Organıdır

Cilt: 11, Sayı 128, Eylül 1970

Cemiyet adına Sahip ve Mes'ul Müdür

Ergün Arıkdal

★

Hazırlayanlar :

Doç. Dr. Muammer Bilge
Dr. Gültekin Caymaz
Ali Erman
Selman Gerçeksever
Atilâ Ultav
Berrin Gerçek
Sadiye Korateş
Güven Erer
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Yorgo Karaca
Erol Mutlu
Adnan Özgen

İdarehane ve Cemiyet binası: Taksim, Sıraselviler, Billûrcu Çıkmazı Sümbül Apt. No. 14/1 (Otel Santral Sokağı)

★

Haberleşme, Abone ve Havale adresi :
RUH ve MADDE
P. K. 1157 - İstanbul
Tel: 45 39 82 (saat 19.00 dan sonra)

★

Dizgi ve Baskı : T A Ş Matbaası

★

Kapak Baskı : Gencay Matbaası
Cilt: Çınar Mücellithanesi

★

Abone ücreti :
Yıllık 25 Lira

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Ruh ve Kâinat Özetimiz büyük bir alâka gördü. Orta sayfadan koparılıp biriktirilerek mükemmel bir eser elde etmek mümkün olacaktır. Yayın süresi biraz uzunca sürecektir. Fakat bunu sonunda yapacağımız ilâve formalarla hızlandıracağız. Böylece üzerimize aldığımız görevi kemâliyle yerine getirmiş olmaktan dolayı şükran hisleriyle dolacağız.

Ruh ve Madde Teksir yayınları ile kitap basımlarına bu güz ve kış devresi içinde hız vermek kararındayız. Meselâ, Teksir Yayınları içinde: Konsantrasyon ve Hatırlama San'atı, Teneffüs San'atı, 30 Derste Ruhsal Güçleri Kullanma Tekniği; Kitap olarak: Kendikendine Telkin, Metapsişik Terimler Sözlüğü'nü bulacaksınız. Şüphesiz bunlar hazırlanıp basılıncaya kadar yenilerini hazırlamış olacağız.

Okurlarımızdan gelen tazyik sonucu OKUYUCU MEKTUPLARI sayfamızı tekrar açmak zorunluğu ortaya çıkmıştır. «Bu bizi çok memnun etti. Sizlere çok güvenimiz var; şarlatan tabiatlı insanlardan, onların sözlerinden bizleri ancak sizlerin objektif, açık ve seçik sözleriniz. bilgileriniz esirgeyecektir...» denilmektedir. Oysaki bu sözler bizi daha derin sorumluluklara götürmektedir. Evet Cemiyet vazifelidir... Üyeleri görevlidir.. İnşallah Ekim sayısından itibaren sorularınıza gücümüz kadar cevap vermeğe başlayacağız.

Dr. D. Fry'ın anlattıkları «uzay bilgisine» gerçekten bağlı olanlar arasında büyük yankılar meydana getirdi. İlk def'adır ki «tam bir ilim adamının ifadeleriyle karşılaştık» dendi. Evet Fry'den epeyi istifade edeceğiz.

Cemiyetimiz, Üzerinde Psişik Deneyler yaptıracak, Medyomsal çalışmalar uygulatacak okur ve müdavimlerine hizmet etmeyi, dolayısiyle herkesin tecrübe ve görgüsünü arttırmakta bir katkıda bulunmak isteyenleri memnunlukla kabul etmek kararını almıştır İsteklilerin Salı günleri teşrifleri...

Selâm ve Sevgilerimizle.

E. ARIKDAL

REALİTE ERGÜN ARIKDAL

Şu Nefsaniyet Denen...

Ne çok söz edildi şu nefsaniyet denen yapışkan, arsız, ukalâ, bilgiç (!), her yerde, her işde boy gösteren, yaşı bilmem ne adamdan. Adam dediğim için garibinize gitmesin; adamı olmaya adamı ama kisvesi herkesin istediği şekilde. Yani kime aitse ona göre surat, ona göre gövde, ona göre tavrı alıyor. Bu nedenle onu asıl kişilikten bir türlü fark etmek kolay olamıyor. Böyle olması onun hünerı.

Nefsaniyet efendinin yaşı bilmem ne kadar; istediğiniz kadar zaman ölçümü verin, sonunda 'cık' diyerek başımı iki yana sallayacağım, bulmaya çalışın derecesine gözlerimi sorgulu gözlerinize dikeceğim. Ne yani diyecceksinlz, şu kadar milyon seneden de eski olamaz ya... Olur, olur... Hele bele daha ötelere geçin. Onu size lere maddenin mahpusu olmuş bilmem hangi bilim adamı söylemiş; dünya şu kadar milyon sene evvel kuruldu, ilk insan da - yani akıllı insan - bu kadar milyon sene evvel elleri üzerine doğruldu, demiş desin varsın. Gün geçmiyorki bu adamlarm bilimsel diye anlatıp durdukları şeylerin altından bir çapanoğlu çıkmasın. Piri Reisin haritalarını biliriz. Tarife ne hacet, onların yapılnası için 18 bin sene evvel havada uçmak, en azından fotoğrafla tesbit gereklidir. Oysaki medeniyet tarihinin uzandığı tarihi zenciri ne kadar cıktırkı...

İşte bu yüzden, bilimcilere bir takım bilgilerini düzeltme imkânı veren yeni yeni bulguları samimiyetle izlemelerini dilerken, Nefsaniyet efendinin yaşının ruhumuzla ayni yaşta olduğunu söyleyebiliriz. Rubumuzla ayni yaşta derken, nefsaniyeti «bilgisizliğin» eşiti olarak ele aldık. Evet bilgisizlik, bu bizim ezeli ve ebedi uğraşımızın, çabamızın, elemlerimizin kaynağı bilgisizlik.

Biliyoruz, anıa neyi? Bize öğretilenler ile benliğimize ilâve edilmek istenenler tekâmülümüzü sağlayacak olan temel bilgiler değil ki! Okullarda okutulan, büyüklü küçüklü okıllarda taa ufak yaşlardan beri bellemeğe çalışılan basma kalıp, derme çatma, bir kaç senede bir değişen bilgiler, söylenen bilgiler, saklanan bilgiler insanlığı şimdiki acıklı halinden kurtaracak değildir.

Tekâmüle götürecek bilginin bas'ı Nefsaniyet Efendiyi hizaya sokup onun kaba kuvvetinden yararlanıp, onu kendi gücü ile bağlayan, işe koşulan atlar gibi gem vurup, idareyi kendi eline alan bilgidir. İnsanı hayatın bütün zorlukları karşısında metanet ve dürüstlük içinde dimdik ayakta tutan, onları açıklayıp yol gösteren, tabiatı ve olaylarını tam bir ahenk içinde insan anlayışına uygun tarzda apaçık şekilde ortaya koyan, herşeyin ve her varlığın esasına ait olanı öğreten bilgidir.

Bu dediklerimizin olması için - insanlığın bu devresinde - önce Nefsaniyetin hakimiyeti altından «aşikar veya sinsi» etkisinden kurtulmak üzere amansız bir mücadeleye girişmek gerekli ve şarttır.

Aşikâr ve sinsi etkisini yenebilmek o kadar kolay değil. Zira bunu başarabilmek için nefsaniyetin huyunu suyunu bilmek gerekmektedir.

Bilge insan B. Ruhselman bu hususta şunu dedi: Nefsaniyet maddeyi vasıta olmaktan çıkarıp, gaye edinmek, bundan basıl olan cazibenin doyurulması hırsına kapılmaktır. Peki bu hırsın meydana gelmesine se-

bep olan nedir? Bilgisizlik. Ne zaman başladı bu bilgisizlik? Ruhun maddeyle ilk temasa geçtiği an. Yani bu bilgisizlik ruhun özüne bir kusur, noksanlık vermiyor da ,sadece tatbikat için içine daldığı maddenin üstesinden gelemiyecek bir toyluk, deneyimsiz olmak oluyor. O halde şöyle diyebileceğiz: Nefsaniyet tümü ile maddesel bir arızadır, ruhun bedene olan bağı ile kaimdir. Ruh madde ile bir tekâmül zorunluğu ile ilişki halindedir. Nefsaniyet de ruh için bir mücadele konusu haline girer. Ruhsal kuvvetlerin dünya yaşantısı yoluyla gelişmesine engel olan nefsaniyet kesin şekilde yenilmesi gereken bir hasımdır.

Şimdi, realite ne der bu nefsaniyete! Realite: Nefsaniyet o kadar dal budak sarmış, o kadar ince kurnazlıklara girişmeden doğrudan kendini ortaya koymakta tümüyle bir moral düşüklük, tümüyle bir azgınlık ve sapıklık halini almıştır ki kimsenin kimseden davacı olmaya mecali yoktur. Bu durum da, insaniyetimizin geleceği için pek yüz güldürücü sonuçlar hazırlamasa gerek. Bu gerçek en azından çoğunlukça kabul edilmedikçe, insanlığın dünya hayatından huzur ve mutluluk beklemesi nafiledir, Şüphesiz insana hayal kurmak serbesttir.

Gerçekte hepimizin mukadderinde huzursuzluk, ıstırap, korku, göz yaşı ve umutsuzluk var. İnsan vicdanı nefsaniyete hakim oluncaya kadar bu böyle sürecektir. Cemiyetimizi aşkın bilgileriyle yöneten rehber Plânlar: «Sizlerin saadetiniz bile yekdiğerinizin ıstırabına bağlıdır.» dediler. Öyleyse mutluluk ıstırabın üstünde yükselen bir nefsaniyet binası, biz o bina içinde aldanma ve yanılmalarla dolu yalancı bir dünya içinde yaşayan sağır ve kör bir sultan...

Kapak resmindeki mücevherli, mağrur, aynada kendine hayran hayran bakan, her şeyi ile kendinin Üstün olduğunu belirtmeğe çalışan kara kedi nefsaniyetin billurlaşmış, hodgamlı duygularının tatmin hırsıyla ruhsuz hale gelmiş bir şekli... Kara kedi bir sembol oysa; insan böyle, insan böyle olmak için büyük özentiler ve plânlar peşinde; kendi kendine mevhum rütbeler alıyor ve mutluluk bulduğunu sanıyor. Sokakda, işde, eğlencede, ticarette, siyasette, bilimde ve dinde... Hayatın tümünde nefsaniyetten örülmüş bir tülün içinden dışına doğru bakılıyor. Hep dışa bakış, bedene, paraya, mevkiye, nefsanî ikdidara doğru ısrarla, sabit ve hırslı bakık...

Şimdi bugünki insanlığımız için Kadri Varlığın şu sözlerini aktaralım:

«Hayat çok çapraşık yoldur. O yolda yol gösterici ler az olduğu nisbette o yol göstericilere uyan insanlar da pek azdır. Daima bir şarlatanlık ve herşeyi yzerine çekmek arzusu, insanlardaki şöhret hırsı, bu varlıkları daha karanlık bir izbeye sürüklemektedir.»

Nefsaniyet Efendinin girmediği, sızmadığı yer, köşe - bucak hemen yok gibi. Ona karşı nasıl davranmalı, nasıl edip de onu alt etmeli? Nefsi daima denetlemek, hiç acımadan, hele hele tevil etmeden onun perdesini açmak ve hakikat ışığında (bilgi'de) eriyinceyedek tutmak gücünü göstermek gereklidir. Enkestirmesi herne yaparsak, herne düşünür, tahayyül eder ve dilersek bunun içinde egoizmamızın derin yada sığı izlerinin daima var olduğunu hiç hatırdan çıkarmamak gereklidir, Kendimizi daima hatırlayalım, daima sükûnetle ve gereken hızda denetleyelim, Nefsaniyeti göreceğiz...

MUKADDERAT
VE
İCABAT
ÖZETİ

ÇIKTI

Ne dogmalar, ne felsefe ve ne de yeni akımlar sizi tatmin etmiyor ve bunalıyorsanız bu ÖZETİ okuyunuz ve dostlarınıza hediye ediniz.

750 Kuruş

Yazan : Allan KARDEC
Çeviren : Yorga KARACA

VAKDİNDEN EVVEL ÖLENLERE ACIMAYINIZ

Ailesinin yegâne oğluydu, göğüs hastalığından onsekiz yaşında vefat etti. Nadir zekâsı, vaktinden evvel gelişmiş idrâki, büyük öğrenme aşkı, seven ve sempatik karakteri ile parlak bir istikbal için en makul ümitleri veren bütün meziyetlere sahipti. Tahsilini büyük başarı ile erken bitirerek politeknik okulda çalışmağa başlamıştı. Ölümü anne ve babası için derin izler bırakan ve çok üzücü sebeplerden biri oldu. Zira, sihhatinin daima nazik oluşundan, zamanından evvel ölmesini onu içine ittikleri işe atfediyor ve kendi kendilerine serzenişte bulunuyorlardı. «Bütün bu öğrendikleri şimdi nesine yarıyor? Keşki cahil kalmış olsaydı; çünkü yaşaması için bunlara ihtiyacı yoktu ve şüphesiz şimdi aramızda olurdu; ihtiyarlığımızın tesellisini teşkiledecekti» diyorlardı. Spiritizmayı tanımış olsalardı muhakkak ki, başka türlü muhakeme edeceklerdi. Daha sonra gerçek teselliyi buldular. Aşağıdaki tebliğ oğulları tarafından ölümünden birkaç ay sonra arkadaşlarının birie verildi :

S — Sevgili Maurice, anne ve babanıza olan sevgi dolu bağlılığınızdan dolayı, eğer muktedirseniz, cesaretlerini yükseltmeği arzu edeceğinizden şüphe etmiyorum. Ölümünüzün onlara verdiği üzüntü, ümitsizliği diyeceğim, sihhatlerini görünür şekilde bozuyor ve hayattan nefret etmelerine sebep oluyor. Tarafınızdan söylenecek birkaç iyi söz şüphesizdir ki, onları yeniden ümitlendirecektir.

C — Eski dostum, irtibat kurmak için sunduğunuz fırsatı sabırsızlıkla bekliyordum. Ebeveynimin elemi beni kederlendiriyor. fakat kendileri için kaybolmuş olmadığıma emin oldukları zaman o elem dinmiş olacaktır; bu hakikate kendilerini inandırmak için uğraşmalısınız ve muhakak muvaffak olacaksınız. İlâhi hikmetin emirlerine karşı mırıldanmalarına mani olacak ve onları mutlu olmaları için bir inanca sokmak üzere bu olay lâzımdı. Biliyorsunuz, gelecek hayat hakkında babam çok şüpheci idi; hatasını çekmek için, Allah bu kederi tatmasına müsaade etti.

Onlardan önce geldiğim ve artık üzüntülerinin bilinmediği bu âlemde tekrar buluşacağız; fakat onlara iyice anlatın ki, Allahın rahmetine güvenmemelerinin cezası olarak beni tekrar görme mutluluğuna ulaşamıyacaklar. Hattâ Arzda oldukları müddetçe bundan böyle kendilerine tebliğ vermem de menedilecek. Ümitsizlik, Kaadiri Mutlak Allah'ın iradesine karşı bir isyandır ve daima bu ümitsizliği doğuran sebebin temdidi ile nihayet idrâkle itaat edene kadar cezalandırılır. Ümitsizlik gerçek bir imtihandı, zira vücut kuvvetlerini yavaş yavaş mahveder ve bir an önce üzüntüden kurtulmak düşüncesiyle günlerini kısaltan kimse, kendisini en merahemetsiz

inkisarlara hazırlar; Aksine, imtihanların yükünü daha kolayca kaldırmak için vücut kuvvetlerini idame ettirmeğe çalışmalıdır.

Anneciğim, babacığım! Sizlere seslenıyorum. Bedenimi terkettiğimden beri yanınızdan ayrılmadım. Arzda yaşadığım zamandan daha sık olarak yanınızdayım. O halde, müteselli olun, zira ölmüş değilim; sizden daha canlıyım; yalnız bedenim ölmüştür, fakat Ruhum daima yaşamaktadır. O, hür, mutlu, bundan böyle hastalıklara, sakatlıklara ve acılara karşı muhafaza edilmiştir. Kederleneceğinize beni, kalbimin saf ve karışıklık bulunmayan bir sevinçle sarhoş olarak bulunduğu bir muhitte bilerek sevininiz.

Oh! arkadaşlarım, vaktindenevvel ölenlere acımayınız; bu hayatın belâlarından esirgemek için, Allahın onlara bağışladığı bir inayettir. Bu defa ki varoluşumun arz üzerine daha uzun sürmemesi gerekirdi. Daha sonra, daha önemli bir ödevi yerine getirmekde hazır olmam için, iktisap etmem gerekeni kazanmıştım. Uzun seneler yaşamış olsaydım ne tehlikelere, ne yanılmalara maruz kalabilirdim, biliyor musunuz? Mukavemet etmek için henüz kâfi derecede kuvvetli olmayıp, dayanmamış olsaydım benim için birçok asırlık bir gecikme olabilirdi! O halde, bana faydalı olan şeye neden esef edeyim? Bu vaziyet, bir teselli bulmaz acıyı, bir iman eksikliğini meydana çıkarırdı, ancak hiç bir şeye inancı olmadığını tasdik ederdi. Oh! Evet, bu ümit kırıcı inançta olanlar, acınacak haldeler, zira onlar için mümkün olan bir teselli yoktur; onlar için aziz olan varlıklar geri gelmeksizin kaybolmuştur; mezar onların son ümidini götürmüştür!

S — Ölümünüz ıstıraplı mı idi?

C — Hayır arkadaşım. beni götüren hastalık sebebiyle yalnız ölmeden önce ıstırap çektim, fakat **son an yaklaştıkça bu ıstırap azalmaktaydı;** sonra, bir gün, ölümü düşünmeden uyudum. Rüya gördüm; oh! enfes bir rüya! Rüyamda şifa bulmuş olduğumu görüyordum, artık ıstırap çekmiyor, ciğerlerimi tam olarak güzel kokulu ve kuvvet verici bir hava ile doldurarak hazla nefes alıyordum; meçhul bir kuvvet tarafından uzay içine götürüldüm; etrafımda parlak bir ışık parlıyor fakat rüyetimi yormuyordu. Büyük babamı gördüm, artık yüzü çok zayıf değildi, bir tazelik ve gençlik görüntüsündeydi; kollarını uzattı ve hislerini açığa vurarak beni kalbi üzerinde sıktı. Mütebessim yüzlü başka şahıslardan müteşekkil bir kalabalık ona refakat ediyordu; hepsi iyilik ve teveccühle beni karşıladılar; onları tanıdığımı sanıyordum tekrar görmekten mutluydum. Hepimiz dostluk sözleri ve nişaneleri teati ediyorduk. İşte rüya olduğunu zannettiğim gerçekti; artık Arz üzerinde uyanmayacaktım: Ruhların âleminde uyanmıştım.

S — Hastalığınıza sebep çok fazla çalışmanızın neticesi olamaz mı?

C — Oh! hayır, buna iyice inanmalısınız. Arzda yaşayacağım zaman tayin edilmişti ve hiçbir şey beni daha fazla bir zaman tutamazdı. Ruhum, degajman anlarında, bunu iyi biliyordu ve yakın gelecekteki kurtuluşumu düşünerek mutluydu. Fakat geçirdiğim zaman faydasız olmadı ve onu boşa geçirmediğim için kendimi tebrik ediyorum. Yaptığım ciddî etüdler ruhumu kuvvetlendirdiler ve bilgilerimi arttırdılar; Bu kadar öğrenilmiş şeyi (bilgi) aranızdaki kısa ikametim sırasında tatbik edemedim, ama onları sonra daha semereli olarak tatbik edeceğim.

Elveda sevgili dost! Bu tebliği almalarna hazırlık olmak üzere anne ve babamın yanına gidiyorum.

İmza Maurice GONTHAN

MUKADDERAT
VE
İCABAT (ÖZETİ)

ÇIKTI

Dr. Bedri RUHSELMAN
Ruhsal İhtiyaçlarınıza
Cevap Veriyor.

750 Krş.

9 Eylül 1969 : AMERİKA'DA SEKS BUNALIMI

«Amerika'nın en büyük şehri olan New York'ta seks salgın haline gelmiş; Ay'a gidenlerin bunalımı olmuştur.

Açık - saçıkresimler basan 50 dergi yayınlanmakta; bazılarının fiatları 35 - 50 dolar olan bu dergiler, en ciddî yayınlarla yanyana ve serbestçe satılmaktadır.

Sinemalarda homoseksüeller için filmler gösterilmekte ve tiyatrolarda homoseksüelliğe dair oyunlar oynanmaktadır.

Seks salgını, sinemaları sardığı gibi ,tiyatroları da istilâ etmiştir. Ve, sinemalar, tiyatrolar seksi kapalı gişe oynatmaktadırlar!...

Giriş ücretleri hepsinde 10'ar dolardır!...

Fakat bu salgınlar, gençliğin ilgisini çekememekte; 40'ını aşmış, «yaşlı-başlı» dediklerimizin bunalımı halinredir. Sinemalara, tiyatrolara akın edenler de, seks dergilerine 40 - 50 dolar ödeyenler de «yaşlı - başlı» kimselerdir!...

Müstehcen resimler, filmler, afyon'dan çok para getirir olmuş, uyuşturucu madde kaçakçılığına taş çıkartır halde gelişmiş ve yaygınlaşmıştır.»

24 Ekim 1969:
KOPENHAG SEKS FUARI

«Cinsel ilişkilerin türlü - çeşitlisi sergilenmiş, her türlüsü filmlere alınmış; dergileri, kitapları, albümleri, filmleri, serbestçe satılmıştır!...

Yazan : MEHMET SANCAR

● Şehvet düşkünlüğü gerilik,
● Her gerilik bir menfiliktir.

SU, BULANMAYINCA DURULMAZ

Açık - saçık resimlerin satıcıları da güzel, dekolte giyimli kızlar olmuştur!... Ve, seks gösterileriyle satışlar hızlandırılmıştır!...

Bilhassa Almanya ve İngiltere'de, Kopenhag Seks Fuarı'nın pek çok ilgi görmüş olması da başka bir ilginçliktir!...

Kuyruklar, 150 metreyi bulmuştur!...

Kilîseler fuarı kınayadururken; 10.000'ler, fuarın, resimlerin, filmlerin, tiyatroların, madalyonların, mücevherlerin içinde seksi aramış, bulmuş, yine de doymak bilmemiştir!...

Ve fuarın sahibi, birkaç günde milyonları vurmuştur!...

Servete, şöhrete, şehvete doymayanların yığın yığın dünyası...

Böyle dünyada Seks Fuarı turneye de çıkar... Danimarka yetmez, İsveç'e de taşınır...

Seks, artık ihraç malı olmuştur. Hükümet elini uzatmış, bu ihraç metaını desteklemeyi kararlaştırmıştır (Ne Demokrat Hükümet!...)!...»

SEKS ÜZERİNE KISA DÜNYA HABERLERİ

● Seks kitabı okudu, 4 yaşındaki kıza tecavüz etti.

● Almanya'daki küçük kızlar arasında seks dalgası endişe yaratıyor.

● Anneler, 9 - 14 yaşlarındaki kızlarını korunmak için doğum hapları veriyorlar.

● Evlenmek isteyen iki homoseksüeli papaz kiliseden kovuyor.

● Bir klüpte, köpekle, atla, domuzla sevişerek gösteri yapan kadını, Hayvanları Koruma Cemiyeti, «Hayvanlara işkence yapıyor.» diye şikâyet ediyor; kadın ise, bu işkence iddiasını reddederek, köpeğine istemediği birşeyi yaptırmanın imkânsız olduğunu söylüyor.

● Hazreti İsa'ya seks delisi diyenler çıkıyor!...

● Dünyanın her yerinde seksi özleyenler azdıkça azıyor!...»

Yine «Milliyet» gazetesinden 7 Haziran 1970 tarihli bir haber :

«DERTLİ DÜNYADA, DERTLİ TÜRKİYE»

«Geçen hafta Hong Kong-ta toplanan Uluslararası Basın Enstitüsünün 19'un-cu kongresinde dünyanın beş kıt'asından gelen 200'ü aşkın gazeteci buluştu. Kongrenin çalışma saatle-rinin dışında kalan zaman-larda bu gazeteciler arala-rında yaptıkları sohbetlerde birbirlerine kendi ülkeleri-nin dertlerini anlatıyorlardı. Hemen hemen hepsi kuşku-lu, hepsi karamsardı... He-men hemen herkes kendi ül-kesini şimdiye kadar rast lanmamış bir bunalımın içi-ne düşmüş görüyordu. Lüb-nan'lı, İsrail'li, Vietnam'lı gazeteciler ise bu dertleş-melere biraz şaşkınlık, bi-raz da alayla katılıyorlardı. Onlar gibi can derdine düş-müş toplumlar varken baş-kalarının kendilerini dertli saymaları mümkün müydü?

«Aslında herkesin dâvâsı farklıydı. Kimi şiddet ha-reketlerinin yayılmasından, kimi siyasî iktidarların öz gürleri kısaltmasından, ki-mi sosyal ve iktisadî sö-runlara köklü çareler bulu namamasından, kimi geri kalmışlıktan kurtulama-maktan, kimi ahlâk sukutundan şikâyetçiydi. Ama hepsi de kendi ülkesindeki olumsuz gelişmelerin etkisi altında kalmış, kuşkulan-mıştı... Kısacası gelişmişi de, gelişmemişi de bir bu-nalımın, bir huzursuzluğun içindeydi.»

Öldürmeyeceksin! Çalma-yacaksın! Ve de Zina Etme-yeceksin!»

Bütün dinlerimizin ve de ahlâk kurallarımızın, yüz-yıllar boyunca, dünya insan-lığına öğütleyegeldiği şeriat yasaklarıdır bunlar...

Tevrat, İncil'den çoook es-ki: Binlerce yıl geride...

Zebur, bu binlerce yıllar arasında...

İncil, 2000 yıllık...

Kur'an, 1400 senelik...

Dünya insanlığı ise, bun-lardan da eski mi eski!...

Eee! İnsanoğlu tekâmül etmiyor mu ki, bu eskiliği-ne rağmen, şeriat insanın-dan da geride gözüküyor?!..

Ruhsal tekâmül, aslında, ne bir milimetre geriler ve ne de bir an bile yerinde sayar. Ne var ki, tatlı e-ğlmll bir çıkışısın, bir ip gi-bi gerilmiş dosdoğru ruh-sal tekâmül yolu üzerindeki eğri - büğrü tekâmül yolla-rının izdüşümleridir bun-lar... Ve asıl yola kıyasen, bir milimetreyle bir kilo-metrenin farklılığı gibi de-ğişik boylarda...

Doğru ve kısa yolu seçe-bilmek ustalığını gösteren-lerin aramızdan ayrılmış bulundukları şüphesiz...

Kalburun üstünde kala-mıyacak kadar küçük ve cı-lız bizler, türlü sapıklık-lar içerisinde kıyasıya öl-dürüyor; durmadan türlü - çeşitli çalıyor ve zinayı meşrulaştırarak, nereye git-tiğimizden habersiz çırpınıp duruyoruz!...

Dünya insanlığı, bugün nerededir ve neyin peşinde-dir? Bunu bilmekten henüz çok uzak!...

Boş zihinler, boş kaplar gibi doldurulur.

Önümüzdeki bardağımız-da su yoksa, içerisinde mut laka hava vardır. Suyu, ço-

(Devamı sayfa 31'de)

Java'da Bir Budist Mabedi

Dr. M. Timmer, Amsterdam

Hakiki bir budist, nadir insanların ulaşabileceği mistik vasıfları kazanabilmek için, uzun yıllar manastıra çekilerek inziva hayatı yaşamak zorundadır. «Karma» kanunlarına göre, bütün insanları sevmek ve daima faziletli olmak lâzımdır. Böylece insan gittikçe tekâmül eder ve ruhu daha yüksek mertebelere ulaşır (reenkarnasyon nazariyesi). Bununla beraber, bu yüksek dereclere budistlerin ancak küçük bir kısmı gelebilmektedir. Çoğunluk ise dinin esasına pek kolayca nüfuz edememektedir. Yabancılar için Buda dininin eşiğinden ileri gitmek şüphesiz imkânsızdır. Bununla beraber, gerek yabancılar ve gerek budistler meşhur Barabudur mâbedi önünde aynı hayanlığı duymaktadırlar.

Çok eski zamanlardan beri bu mâbet merkezi Java'nın bir tepesini süslemektedir. Mâbedin tepesinden görülen manzara anlatılmıyacak kadar güzeldir. Batı tarafında bir ırmağın suları kıvılcımlanırken, kuzeyde yuvarlak büyük bir tepe bulunmaktadır. Güneyini sıra dağlar çevrelemerkte ve doğusunda volkanlar görülmektedir. Mâbedin etrafını çeviren ve kahverengi, gri ve mavi tonlarla karışık yeşil çimenlerin teşkil ettiği büyük halı insanı tefekküre daldıran sükûnet havasını tamamlamaktadır.

Barabudur mâbedin kaide kısmı kare şeklinde bir piramidden yapılmıştır. Bu kaidenin birçok çıkıntıları vardır. Kaide kısmı çepeçevre bir galeriyle çevrilmiştir. Kaidenin üzerine yerleştirilmiş dairevî piramit şeklindeki teraslar mâbedi tamamlamaktadır. Burada bulunan üç teras, budizmin üç safhasını temsil etmektedirler: aşağıdaki teraslardan biri «istek safhasına» ve diğeri de «Şekil safhasına» ait olup, heykellerle süslüdür. Üst teras «Manevî safhayı» ifade etmektedir. Görüldüğü gibi, Barabudur'un mimarisi tamamen dinî kanaatleri temsil edecek şekildedir. Tefekküre dalmak için yapılan bir yer için bu hal gayet tabiîdir.

Barabudur 8. nci asrın ikinci yarısına ait bir eserdir. Binanın yapılışı esnasında vuku bulan bir kaza sayesinde, yaşını anlamak mümkün olmuştur. İnşaat sırasında

muhtemelen bir kayma meydana gelmiş ve bunun üzerine alelacele mâbedin etrafına destek olarak taştan bir duvar çekilmiştir. Böylece kayma durdurulmuş; fakat birçok heykel de kapanıp gitmiştir. İnşaat ustalarına verilmiş olan bazı talimata ait yazılr hâlâ alt-rölyeflerin yanlarında okunmaktadır ve bu yazıların 8. nci yüzyıla ait olduğu tesbit edilmiştir.

Barabudur büyük bir merasimle açıldıktan sonra, yüz elli yıl süreyle Java budizminin merkezini teşkil etmiş; daha sonra medeniyet adanın doğu tarafına kayınca, Barabudur yavaş yavaş untulmuştur. Zamanla su yolları tıkanmış iklim değişiklikleri, erozyonlar ve tropikal bitkiler, dindarların terkettiği bu mâbedi yavaş yavaş kemimeğe başlamışlardır.

Mâbet yeniden ortaya çıkarılmasını ve canlanmasını Sir Thomas Stamford Raffls'e borçludur. 1814 yılında harabelerin mevcudiyetini öğrenip gelen bu İngiliz âlimi sür'atle en enerjik bir şekilde restorasyon işlerini başlatmıştır. O zamandan itibaren bir taraftan turistler, bir taraftan dindarlar bu yerleri yeniden ziyarete başlamışlardır, ve ziyaretçi sayısı gittikçe artmaktadır. Restorasyon ameliyeleri Sir Thomas'dan sonra da devam etmiş olup; Barabudur hâlen eski güzelliğinin ve haşmetinin bir kısmına yeniden kavuşmuş bulunmaktadır.

Mâbedin alt-rölyefleri sadece dindar budistler için değil. aynı zamanda müzisyenler ve tarihçiler için de büyük önem taşımaktadır. Alt-rölyefleri incelemek suretiyle, şarkın müzik âletlerini tanımak; eski zamanlara ait olaylar ve âdetler hakkında bilgi edinmek mümkün olmaktadır. Bu şekilde bilgilerle dolu alt-röliyefler 11 seri halinde olup 1500 tablo ihtiva etmektedirler ve birçoklarının altında, konuları aydınlatan yazılar da bulunmaktadır.

Alt-rölyeflerin takibinden de anlaşılacağı gibi, san'atkârlar pek düzenli çalışmamışlardır. Hakikaten, eski devirlerde san'atkârlar umumiyetle biribirlerinin yaptıklarından habersiz ve ilgisiz çalışırlardı. Sahnelerin cereyan tarzını takip ederken bunu görmek mümkündür. Meselâ bir hadisenin müteakip iki safhasında değişikliklerin ortaya çıktığı görülmektedir. Bir evvelki röl-yefte sakalsız olan bir hatibin, ikinci röl-yefte sakallı olarak konuşması çok ilgi çekicidir. Herhalde hatip, sakalları uzayacak kadar uzun süre konuşmuş olsa gerektir! Anlaşılan heykeltraş kendi işine o kadar dalmıştır ki, yanındaki arkadaşının yaptıklarına göz atmak aklına bile gelmemiştir Yahut, o devrin zihniyetine göre, şekil ayrılıkları önemli değildir ve sadece fikir ön plândadır.

Galerideki heykellere nisbetle, taş duvarın üzerindeki heykeller çok trajik görünümdedirler. Meselâ burada, kemik yığınlarından yapılmış bir mezarlık; boynuna ip geçirilerek çekilen bir adam; elinde kocaman bir kılıç olan cellat; balık ve kaplumbağa yedikleri için cezalandırılan ve bu yüzden bir kazanda kaynatılan zavallı insanlar; annesini öldürdüğü için ateşe atılan bir katil gibi acıklı ve enteresan sahneler görülmektedir. Bu korkulu manzaralardan kurtulmak için, birinci galeriye götüren medivenleri çıkmak ve Buda'ya göre, kurtuluşa götüren yolu seyretmek mümkündür. Burada Buda'nın efsanevî hayatını başlangıcından, daha prens Siddharta ismiyle yaşamakta olduğu devreden itibaren takip etmek imkânı vardır. Genç prensin babası kıral Çuddho dana ,oğlunun dünyadaki sefaleti ve diğer kötülükleri görmemesi için elinden geleni yapmıştır. Fakat sarayın dışında birkaç gezi yapan Siddharta, fakirlik, hastalık, ihtiyarlık ve ölüm gibi nâhoş hakikatleri tanımak fırsatını bulmuştur.

Yine taşlardaki yazılardan birinde, genç prensin bir hastayla karşılaşması şöyle anlatılmaktadır :

«Müstakbel Buda, yazlık bahçesine gitmek üzere muhteşem bir kafileyle birlikte şehrin güney kapısından çıktı. Yol kenarında kendi haline terkedilmiş, hasta, ateşler içinde yanan, vücudu pisliklere bulanmış ve güçlükle nefes alıp veren bir zavallıyla karşılaştı.» Hasta adam muhtemelen keşeksiden muzdaripti. Heykeltraşlara sadece umumî talimatlar verilmiş olduğun-

(Devamı sayfa 30'da)

Kendi Kendine Dürüst Karar Vermek

Yazan: F. W. FOERSTER

Romalı ünlü hatip Çiçero :

«Benim için olgunluk tarının en güzel yıldızı başkalarının tesirine kapılmamak, hak veya haksızlık üzerine verilecek hükümlerde başkalarını dinlememektir» der. Bâzı kimseler bağımsızlığı başkalarına tâbi olmamak arzusiyle isterler, ama bağımsızlık için gerekli olan karakter ve nefis terbiyesini hiç hesaba katmazlar. Çünki en kuvvetli bağımsızlık dışarıya olan bağlarımızı koparmakla değil, yabancı hükümlere, taleplere karşı içten bir kayıtsızlıkla elde edilir.

Biz 20. Yüzyılın insanları şunu açıkça bilmeliyiz ki, bugün gittikçe fazlalaşan propaganda vasıtasıyla ,gazeteler radyolar, televizyonlar ve çok iyi tertiplenen konferanslarla belirtilen umunmi görüşler karşı konulmaz bir kuvvet gibi insanlara tesir ediyor ve onun şimdiye kadar kendi vicdanıyla takibettiği ahlâkî hareket tarzını bozuyor, tehlikeye düşürüyor.

Avustralya'lı rahip R. Stephen yıllarca önce yazdığı «Demokrasi ve Karakter» adlı kitabında bu tehlikeyi belirtmiş ve şöyle söylemiştir :

«Kötü işlerde kalabalıkla birlik olan, bir komitenin fantastik görünen kararlarına uyan bir adam, kulağı daima kalabalıkta olan politikacı. popüler işleri durakladamadan yapanlar, dünyanın en korkak adamları ve yaşadığımız yüz yılın hainleridir.»

Umumi görüş denilen büyük kuvvet, hissî heyecanlara, sınıf ruhuna karşı kendisini korumak isteyen bir kimse şunu iyice bilmelidir ki, **demokratik medeniyetin asıl varlığı hiç bir şekilde kütlenin hakimiyetinde değil, tersine kitlenin düşünce ve heyecanına karşı ferdî vicdan ve karakterin kesin bir şekilde kuvvetlendirilmesindendir.**

Bir karınca yuvası mimarî bakımdan üstün bir yapıdır, düzenli bir çalışmanın sonucudur, ama insan karınca değildir. İnsanın sosyal ve politik yapısı, üstün eseri basit bir sevkitabiî üzerine kurulmuş değildir. Bu yapı insanın bütün ruhsal ve ahlâksal hayatı üzerinde kurulur, insan topluluğunu hayvan topluluğundan ayıran şey de işte bu kuruluş tarzıdır. İnsan topluluğununun gelişmesi ancak **insanların ruhsal kabiliyet ve kuvvetlerine** bağlı olduğu için, bu üstün kuvvetin, kitlenin heyecanına kapılması bilhassa tehlikelidir. Salgın bir hastalık gibi memlekete yayılabilir.

Büyük bir şair mantıklı hayvan denilen insan için şu sözleri söylemiştir :

«İnsan mantık dediği şeyi, bütün hayvanlardan daha çok hayvan olmak için kullanıyor.»

Şairin bu sözüne hak verdirtmeyecek şekilde hareket etmelidir. Şunu hiç unutmamalı ki, insan hayatında mantığın hâkim oluşu sadece akıldan gelen bir şey değildir, tersine herşeyden önce, insana mantıklı hareket etmek, konuşmak, yazmak için yol gösteren ahlâkî kuvvetten gelen bir şeydir.

İYİ FAZİLETLER, KÖTÜ TENKİTLER

Bir çok kimseler kalplerinde iyilikler taşırlar, ama bu iyiliği dışarıya aktarmasını bilmezler. Dünya ile olan alışverişlerinde bu iyiliklerden pratik olarak faydalanamazlar. İç olgunluğunun hareketsizliği içinde iyi taraflarını dışarıya yöneltemez, muhtevanın şekle, samimiyetin söze geçiril-

mesini başaramazlar. Bir de bambaşka bir şekilde düzenlenmiş insanlar vardır. Hayatları daha kolaydır, yukarda anlattığımız tiplerde daha çok başarı kazanırlar. Bunlar iç durumlarına göre ya aşağılık dünyanın hükmettiği insanlardır ve ya hiç karakterleri yoktur. Ama gözlerini bu dünya nimetlerine diktikleri için bütün dikkatlerini bu yöne verirler ve başkalarını rahatsız ederek etrafta bir antipati uyandırmazlar.

Tersine her yerde hoşa giden bir şahsiyet olurlar, gerçek karakterlerini, asıl düşüncelerini ustalıkla maskelemesini bilirler. Çoğu zaman iyi bir tahsil görmeleri de işlerini kolaylaştırır.

Böyle tiplerin hayat yolu da, başarıları da kolaydır, çünki topluma çok kolay uyarlar. İlk söylediğimiz tipler ise iyiliğe, güzelliğe, doğruluğa karşı sonsuz bir hasret; yapmacığa, yalancılığa karşı da sonsuz bir nefret duyarlar. Böylece tabiatlarına uymayan şeylere sinirlenirler, geçimleri güç insanlardır. Onlara söylenecek şey şudur :

«Biz topraktan yaratılmış insanlarız. bu fani vücut, geçici bir zaman için Allahın biiyliklüğünü taşımakla vazifeli, çevremizdeki kemâlini bulmamış insanlarla yaşamalı, içimizdeki iyiliklerin bize dış dünya ile alışverişimiz de kendimizi kaptıp koyvermek hakkını verdiğine inanmamalı, şekilleri bakımından eksik olan münasebetlerimizin iç asaleti ile giderileceğine inanmalıyız. İnsanları tanımaktan hiç zarar gelmez, aksine iyilerin fenalarla karşılaşması faydalı bir şeydir. Bunu yapmamak fenaların daha fena olmasına yardım etmek demektir. Onlara iyiliğimizi göstermeli, iyi yola getirmeğe çalışmalıyız.»

İnsan dünya ile olan ilgisini hiç bir zaman kesmemelidir. Kesmek demek Tanrıya karşı gelmek demektir. Biz bu dünyaya tanrısal bir hayat yaşamağa gelmedik, hayatı olduğu gibi, bütün gerçekleriyle yaşamak zorunrayız.

Çok hareketli ve düzenli bir kadınla evli olan büyük faziletlere sahip bir erkek sonunda boşanmak zorunda kaldılar. Çünki kadın kocasının faziletlerinden doğan titizliğe, tenkitlere, kılı kırk yarmasına dayanamadı. Ama ayrıldıktan sonra bu faziletleri saygıyla hatırladı. Yeniden evlendi. İki yıl geçince de ayni sebepler yüzünden yine ayrıldılar ve artık birleşemediler.

Yazar hayattan bu şekilde örnek vermek lüzumunu duydu. **İçinizdeki iyi ve fena huyları çok geç kalmadan bir düzene koyunuz.**

Herkes İçin MEDYOMLUK

Kitap olarak basıldı. Ödemeli isteyiniz.

Hertürlü Medyomluk için tatbikat usulleri, celselerin teşkili, çalışma yolları açık ve seçik bir dille sunulmuştur.

J. Lhomme'dan E. Arıkdal çevirdi.

RUH VE MADDE YAYINLARI

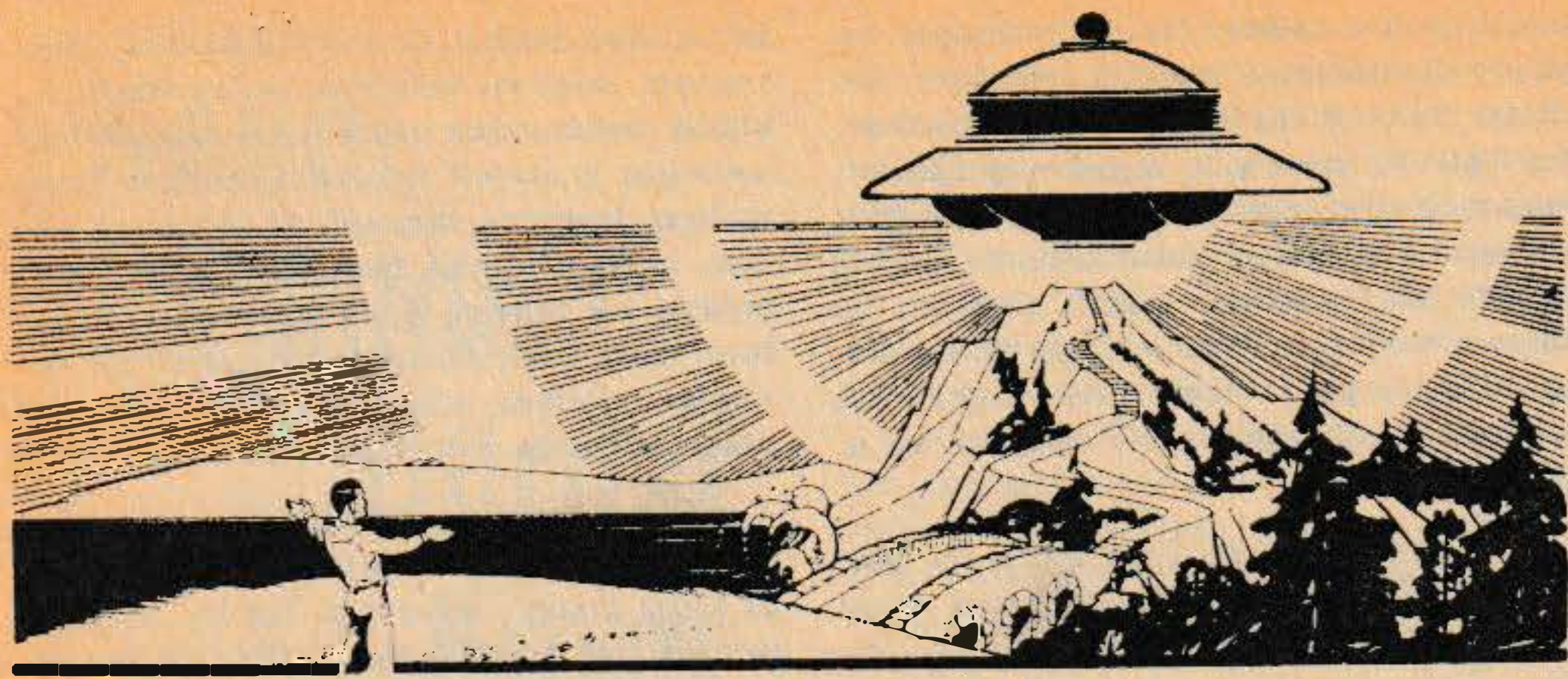

Bir Uzaylıdan Öğrendiklerim

Yazan : Dr. Daniel W. FRY
Nakleden : Selman GERÇEKSEVER

Bu akşam (4. Temmuz 1950) U.F.O (Tarifi gayrikabil uçan objeler) yada «uçan daireler» olarak bilinen uzay araçlarından birinin içinde bulundum. Böyle bir cismi sadece uzaktan görmekle kalmayıp, ona dokundum vede içine girdim. Hatta onunla kısa bir yolculuk bile yaptım. Daha da var: Bu aracın sahibiyle belirli bir uzaklıktan konuştuk. Bu müstesna araç şimdi gitmiş bulunuyor. Ben ise tekrar New-Mexico, Las Cruces yakınındaki işyerim olan White Sands Proving Ground'da bulunuyorum.

Bu kitabı okuyanların çoğunu bu anlattıklarım ve de anlatacaklarım inanılmaz şeyler gibi gelebilir. Fakat hepsi olmuştur. Bunun açıklanması kolay değil. Aslında ben kendi kendime şu soruyu defalarca sormuşumdur: **«Niçin dünyada milyonlarca insan dururken, bu ilginç olaylara ben muhatap oldum?»**

Matematiksel ihtimal hesaplarına bile gelmeyecek olan bu olaydan dolayı belki de pek çoğu beni akıl hastanesine göndermeğe kalkacaklar. Bu gerçekten hayatımın en enterasan olayıdır. Onun için bunu anlatmadan yapamıyacağım. İşte bu yüzden teferruatı unutmadan, şahit olduklarımı olduğu gibi anlatmaya, herkese duyurmaya karar verdim.

O gece White Sands Proving Ground'daki diğer uzman ve mühendis arkadaşlarla birlikte bir kutlama toplantısına gidecektik. Birlikte çalıştığım arkadaşların çoğu daha akşam üstünden itibaren ayrılmışlardı. Araba dolu olduğundan; daha sonraki otobüsle gitmeye karar verdim. Fakat son otobüsün saatini yanlış anladığımdan onu da kaçırdım. Artık çalıştığım kampta benden başka kimse kalmamıştı. Odamda oturup okumağa başladım. Elimde James Cork'un «Isı Nakli» konulu kitabı bulunuyordu. Okuduğum kitap mevsime de uygundu, zira içinde bulunduğum oda, akşam saat: 8,30 olmasına rağmen, sıcak ve bunaltıcıydı . Böylece, belki dışarısı daha serindir diye biraz yürümeğe karar vermiştim.

Bürodan çıktıktan sonra ilk önce, büyük roket motorlarının testini yaptığımız V2 statik test tesislerinin bulunduğu tarafa doğru yöneldim. Bu tesisler bürodan tak-

riben 1,5 mil ötedeydi. Bu uzaklığın 2/3 kısmını katettiğim zaman sağa doğru kıvrılan bir araba yoluna geldim. Bu ince bozuk yol taa ilerdeki Oregon dağlarının eteklerine kadar uzanıyordu. Bu noktaya geldiğim zaman dosdoğru gideceğim yerde bu bozuk yola girmek istedi canım. Bu yolun üzerindede başka deneme tesisleri vardı. Üzerinde bir çift tekerlek izinden başka birşey bulunmıayan bu yol, kum tepecikleri arasından kıvrıla kıvrıla gidiyordu. O yoldan o zamana kadar ilk geçişimdi. Daha önceden oralarda hiç dolaşmamıştım.

Güneş batalı bir saat olduğu halde hava tamamen kararmamıştı. Çölde güneşin battığı yerler hâlâ günün aydınlığını devam ettiriyordu. Bu aydınlık olmasa bile bir çölde, (Gökyüzü bulutlarla kaplı olmadıkça) bir yayanın yolunu aydınlatacak kadar ışık her zaman için bulunurdu. Bu düşüncelerle gökyüzünde gözlerim dolaşırken, birden ilerideki dağların üzerinde bir yıldız kümesine takıldım. Bu yıldızlardan biri aniden kayboldu. Birden bütün dikkatim bu noktada toplandı. Çünki yıldızlar böyle kolay kolay bir anda yok oluvermezlerdi. Bilhassa böyle bulutsuz bir gecede sanki aniden birşey yıldızları gölgeliyordu, fakat bunun ne olabileceğine aklım ermedi. Yıldızların önünden bir uçak geçmiş olduğunu kabul etsek kaybolan yıldızların tekrar ortaya çıkması gerekirdi. Hem bu kadar sessiz bir bölgede uçak sesinin duyulmamasına imkân yoktu. O akşam meteoroloji balonu v.s. de atılmamıştı. Böyle olsa bile, bir yıldızın önünden 2 saniyede geçer gider, yıldız tekrar ortaya çıkardı.

Az sonra baktım, bir yıldız daha yok oldu. Sonra alt taraftakilerden iki tane daha... Tüylerim diken diken olurken, ürpertici bir his bütün sinir sistemimi bir anda dolaşıverdi. Bu yıldız ya da objenin büyük bir süratle hareket ettiği belliydi. Bunlardan birinin benim bulunduğum yere doğru geldiğini anlamakta gecikmedim.

Çok geçmeden onu iyice seçmeğe başladım. Onu daha erkende görebilirdim ama bunun sebebini anlamıştım. Cisim hemen hemen koyu lacivert gökyüzü ile aynı renkteydi. Silueti belli belirsiz fark ediliyordu. Bulunduğum yere epeyce yaklaştığı zaman içimden arkama bakmadan kaçmak geldi. Fakat roket denemelerinden edindiğim tecrübe şu idi ki: Yaklaşan bir cisimden, ne olduğunu anlamadan kaçmak aptallık olurdu.

Artık cisim yerden birkaç yüz feet (50-100 m) kadar yukarıdaydı. Hızı gittikçe azalarak bulunduğum yere doğru alçalıyordu. Artık biçimini de tam olarak görebiliyordum: Küresel bir şekil takriben 9 metre çap. Bulunduğum yerden bu dismi seyrederken, yaklaştıkça kulağıma ıslık sesine benzer derinden bir vınlama da gelmeğe başladı. 20 m. kadar ötede toprağa kondu. Herhangi bir çarpma yada sürtme olmamıştı. Bu inişte sağa sola uçuşan kum taneciklerinin çıkardığı ses hariç cisimden hiç bir gürültü duyulmamıştı. Bir dakika kadar hareketsiz kaldım. Ürpertici bir his bütün bedenimi dolaşırken, gözlerim faltaşı gibi açılmış, hiç görülmemiş bir olayla karşılaşan, küçük bir çocuk gibi bu cisme bakıyordum.

Yıllarca havacılık ve uçak konularında çalışmştm, White Sands Prowing Ground'da ve diğer merkezlerde gördüğüm tecrübelerle artık havacılıkla ilgili hemen hemen her şeyi biliyordum. En son gelişmeler ve buluşlardan da haberim vardı. Fakat şu anda karşımda duran araç gördüklerimden çok farklı ve oldukça ileri bir araç olduğu besbelliydi. O anda daha önceleri bir uçan daire görmüş bir çiftçinin söyledikleri aklıma geldi: «Evet, onu gördüm ama, yine de inanmıyorum.»

İlk şuurlu düşüncem şu oldu: «Bu araç Sovyet Rusya'nın geliştirdiği gizli bir uçak olsa gerek...»

O zamana kadar Rus'ların roket imalâtı konusunda bizden çok ileri olduğunu duymuştuk. Fakat karşımda ki bu aracın rokete benzer yanı yoktu. Çok geçmeden kendimi toparladım. Ve bunun Sovyet yapısı bir uçak v.s. olamıyacağına kanaat getirdim. Dünyaya ait bir araç değildi o.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Bu aracı ortaya koyan zekâ ve teknoloji, bugün dünyanın en tanınmış fizikçilerinin bile cevaplarını bilemediği bir çok sorunu halletmiş olmalıydı.

Karşımda duran uzay gemisinin dıştan sakin bir görünüşü vardı. Pervaneleri yoktu. Herhangi bir tarafından püskürten gaz yada emilen hava görülmüyordu. Gayet sakin hafif bir şekilde dünyamıza inmişti. Yerle temas etmeden önce hızı saatte bir kaç mile kadar düşmüş olmasına rağmen düşmeye benzer hiçbir harekette bulunmamıştı.

Böyle bir inişi sadece sessiz bir helikopter gerçekleştirebilirdi belki... Fakat bunun hiçbir pervanesi yoktu. Yere indikten sonra, alt kısmındaki fırçanın ezilmiş olduğundan, bu uzay gemisinin hiçte hafif ibr şey olmadığı anlaşılıyordu.

Bu uzay gemisi ne cinsten olursa olsun, yerçeklmi kanununu en iyi ve kolay bir şekilde halletmiş görünüyordu. Bütün bunları düşünürken yavaş yavaş gemiye yaklaşmaya başladım. İçgüdü ve muhakemem beni, bu ne olduğu belirsiz cismin yanına tamamen yaklaşma hususunda beni ikaz ediyordu. Birçok ilim adamı gibi bende, araştırmaya karşı bir merak taşıyordum. Hele bu araştırma ileri bir teknoloji ile ilgili olursa, bu merak, objeye doğru dürtücü bir güç halini alır. Bir iki metre kalasıya kadar uçan daireye yaklaştım. İyice kulak kabarttım. Herhangi bir hayat belirtisi olmadığı gibi, sesde çıkmıyordu.

Bu şekilde onu daha da yakından iyice inceledim. Etrafında bir tur attım. Küresel bir şekli vardı. Fakat alt ve üst düzlemdi. Taban - tavan mesafesi takriben 4,75 m, çapı ise 9 m kadardı. En geniş kenarları yerden 2 m kadar yükseklikteydi.

Öyle bir eğrilliği (kavis) vardı ki yerden 45° llk açıyla bakıldığı zaman fincan tabağı şeklinde görünüyordu. Tersine çevrilmiş bir çorba kasesinin altına bir tencere kapağı geçirilmiş gibiydi. Yere indiği zamanki koyu mavi rengi, şimdi yok olmuştu. Daha yakından bakınca anladım ki, üzeri adeta cilâlanmış pırıl pırıl gümüş rengi bir metal ile kaplıydı. Etrafında tam bir tur atmış olmama rağmen üzerinde herhangi bir kapıya benzer bir şey göremedim. «İçeride birileri varsa bile herhalde alt taraftan dışarı çıkacaklardır...» diye düşündüm.

Durumu daha iyi anlamak için durdum. «Peki şimdi ne yapsam acaba? Geri dönüp üs'se gidip bu araip tişmi haber mi versem?» İlk önce yapılacak en mantıklı işin bu olacağını düşündümsede sonradan gidip gelene kadar en azından 45 dakika geçeceği aklıma geldi. Sonra herhangi birini bulacağım şüpheliydi? Ben gelinceye kadar, uzay gemisi (Uçan daire) kalkıp gidebilirdi de... Sonra buna, birini nasıl inandırabilirdim. Çünki bu şekilde uçan daire görenlerin gördüklerini anlattıkları zaman, etrafındakiler tarafından ne kadar alaya uğradıklarını birkç def görmüş tüm. Şimdi bu kdar yakınına yaklaşmış, hatta dokunmuş olmama rağmen elimde bir delil olmadığı için bana da kimse inanmazdı. Bunları düşünürken bu kadar yakın olduğun halde, henüz uçan daireye dokunmamış olduğumu hatırladım. Belki de dokunduğum zaman, hangi madenden yapılmış olduğunu anlıyabilirdim. Hiç değilse harareti hakkında birşey söyliyebilirdim. Gayet temkinli bir şekilde yaklaştım. Ve kaygan yüzeyine dokundum. Harareti havanınkinden bir kaç derece yüksekti. Son derece düzgün ve cilâlı. Bu cilâlı yüzeyi tasvir etmek biraz güç, Farzedinki büyük bir inci tanesinin üzeri sabun köpüğü ile kaplanmış. Siz bu ince köpük tabakası üzerinde elinizi gezdiriyorsunuz. İşte o zaman dokunduğum uçan dairenin yüzeyi de bu kadar parlak, düzgün ve kaygandı. Elimi bu eşsiz satıhta dolaştırırken, adeta onu okşarken parmak uçlarımda hafif karıncalanma hissettim. Tam bu sırada nereden geldiğini anlıyamadığım gevrek bir ses kulaklarımda çınladı.

«Çok dokunmasan iyi olur, arkadaş. Daha soğumadı.» O anda nasıl bir tansiyon altında olduğumu tasvir edemem. Bir anda silâh sesi duymuş tavşan gibi, geri sıçramış ve dona kalmışım. Çok geçmeden aynı sesi daha dostane bir tonla duydum.

(Devamı sayfa 17'de)

Dördüncü

Yol

Yazan: P. D. OUSPENSKY
Çeviren: Ali ERMAN

Süje normal psikolojiye ait olaylar (fenomenler) bu iki fonksiyona aittir ve bundan dolayıdır ki, ben bu tecrübeleri yirmi beş yıl evvel yaptığım zaman tecrübi çalışmanın imkânsız olduğu neticesine varmıştım. Zira; bu, bir tecrübe işi değil fakat şuur durumunun değişmesi meselesi dir.

Size bazı genel fikirler verdim. Şimdi siz bana neyi anlamadığınızı size neyi daha iyi bir şekilde izah etmemi istediğinizi anlatmaya çalışınız Arzu ettiğiniz her suali, her türlü suali gerek benim size söylediklerim ile ilgili, gerek kendi suallerinizi sormaya çalışınız...

SORU — Yüksek şuur durumuna erişmek için insanın daima «aralıksız olarak» kendi kendinin farkında olması lâzım mıdır? ...

CEVAP — Bunu yapamayız... Bunun için daima kendi kendinin farkında olmak mevzuu bahis değildir Biz şimdi sâdece başlangıç hakkında konuşabiliriz. Kendi kendimizi farklı fonksiyonların bölümleri ile ilgili olarak incelemeliyiz. Yapmaya muktedir olduğumuz zaman yapmayı hatırladığımız zaman - zira bunda şansa bağlıyız, kendi kendimizin farkında olmaya çalışmalıyız. Bizim yapabileceğimiz budur.

S — İNSTİCTİVE «insiyaki» fonksiyonlarımızda şuurlu olmalı mıyız?

C — Sadece duyularda... İç insiyaki çalışmada şuurlu olmaya lüzum yoktur. O, entellektüel fonksiyondan özgür olarak kendi kendisi için şuurludur. Ve bunu arttırmaya da lüzum yoktur. Biz kendimiz şuurlu olmalıyız. İç fonksiyonlarımızda değil. Bir müddet sonra farkında olunması lüzumlu olan muayyen fonksiyonlarımızda şuurlu olabiliriz. Fakat henüz değil. Görülüyor ki herhangi yeni duygular kazanmayız. Mutad intibalarımızı hayattan, insanlardan, her şeyden aldığımız mutad şeyleri daha iyi bir şekilde sâdece sınırlandırırız.

S — Otomobil kullanmak gibi bir şeyi öğrenirken entellektüel fonksiyonun hareket fonksiyonuna ne yapıalcağını ve usta olduktan sonra da hareket fonksiyonunun kendi kendine çalıştığını söylemek doğru olur mu? ...

C — Doğrudur... Siz bu şekilde bir çok şeyleri müşahede edebilirsiniz. İlk önce entellektüel fonksiyonunuz ile öğreniniz.

S — Fizik hareketlerimizi müşahede etmekle elde edilen bilginin önemi nedir? Bu sâdece zihinlerimizi müşahede etmek için bir exersiz midir?

C — Hayır... Bu çok önemlidir... Zira, biz bir çok şeyleri karıştırırız. Ve bir çok şeylerin sebeplerini bilmeyiz. Biz sebepleri uzun müddet sâdece müşahede ile anlayabiliriz.

S — Dört fonksyondan her biri üzerinde nasıl çalışılacağı hakkında talimat alabilir miyiz?

C — Bütün bunlar izah edilecektir. Fakat şimdilik ve uzun bir zaman için sâdece müşahade edebilirsiniz.

S — Bir kimsenin geç yatması ve ertesi güne erken yatmağa tam manasiyle karar vermesi, ertesi gece aksini yapınası farklı 'Ben' lerin çalışmalarına misal teşkil edebilir mi?

C — Doğrudur... Bir 'Ben' karar verir, diğeri yapar.

S — Kendimiz hakkında daha şuurlu

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

olabilmek için çalışmaya nasıl başlarız?

C — Onu başarmak çok güç olmakla beraber izah etmesi oldukça kolaydır. Çıkmaz yollar yoktur. Daha iyi bir durum sâdece direkt gayretler daha şuurlu olmaya çalışmakla mümkün olabildiği kadar sık şekilde «Ben şuurlu muyum?» diye sormakla elde edilebilir...

S — Sizin metodunuzun doğru olduğu hakkında bir kimse nasıl emin olabilir?

C — Sâdece bir observationu diğeriyle kıyaslayarak... Ve sonra karşılaştığımızda konuşuruz. İnsanlar observationları hakkında konuşurlar, onları kıyaslarlar, ben onlara anlayamadıklarını izah etmeye çalışırım. Bana yardım eden diğer kimseler vardır ve böylece bir kimse otun yeşil olduğunu bildiği gibi mutad şeyler hakkında emin olur.

Bütün bunlarda iman ve inanç meselesi mevzuubahis değildir. Bu sistem insanlara muhakkak surette hiç bir şeye inanmamayı öğretir. Gördüğünüz, işittiğiniz, hissettiğiniz her şeyi ispatlamalısınız. Sâdece bu şekilde bir şey elde edebilirsiniz.

Aynı zamanda mükemmel olmayarak çalıştığının farkına varmalısınız. Bir çok yanlış fonksyonlardan dolayı mükemmellikten uzak olarak çalışır. Bundan dolayı kendi kendini tetkikin çok önemli bir kısmı bu yanlış fonksyonların tetkikiyle ilgilidir. Biz bunları elemine edebilmek için bilmeliyiz. Ve kendimizde bulunan bazan sevdiğimiz, özellikle yanlış fonksyonlardan bir imajinasyondur. Bu sistemde imajinasyon bir konu üzerinde şuurlu ve istekli düşünce veya bir şeyin candırılması anlamına gelmez. Bunlardaki imajinasyon kontrolsüz ve her hangi bir neticesiz cereyan eden imajinasyondur. Bu çok enerji alır ve düşünceyi yanlış istikamete sevkeder...

S — İmajinasyon dediğimiz zaman bir şeyin gerçekleşmesi için tahayyül etmeyi mi kastediyorsunuz?

C — İmajinasyonun bir çok çeşitleri vardır. Alelâde gündüz rüyaları olabilir, veya meselâ kendinde mevcud bulunmayan kudretleri tahayyül... Bu aynı değildir, kontrolsüz olarak çalışır ve kendi kendine de devam eder, gider...

S — Her biri kendi kendini aldatma mıdır?

C — Bir kimse bunu kendi kendini aldatma olarak görmez. O tahayyül eder ve sonra buna inanır, onun imajination olduğunu unutur.

İnsan şimdiki uyku, birlik yoksunluğu, mekanik ve kontrol eksikliği incelerken durumun neticeleri olan diğer bir kaç yanlış fonksyon müşahede eder. Özellikle daima kendisine ve diğer kimselere yalan söylemesi... Alelâde insanın psikolojisine yalanın tetkiki dahi denebilir. Çünkü, insan her şeyden çok daha fazla yalan söyler ve gerçek şudur ki, hakikati söylemez. Hakikati söylemek o kadar kolay değildir. Bir kimsenin bunun nasıl yapılacağını öğrenmesi gereklidir. Ve bazen bu çok uzun bir zaman alır.

S — Yalan söyleme ile neyi kastettiğinizi izah eder misiniz?

C — Yalan bir kimsenin bilmediği şeyler hakkında düşünmesi ve konuşmasıdır. Bu, yalanın başlangıcıdır. Bu isteyerek yalan söyleme anlamına gelmez. Meselâ diğer odada bir ayı bulunduğuna dair hikâyeler söylemek gibi... Siz diğer odaya gider ve odada ayı bulunmadığını görebilirsiniz. Fakat insanların bir konu üzerinde kurdukları teorileri onlar hakkında hiç birşey bilmeksizin toplarsanız yalanın nerede başladığını görürsünüz. İnsan kendi kendini tanımamaktadır. Her hangi bir şey bilmemektedir. Bununla beraber her şey hakkında teorileri mevcuttur. Bu teorilerin çoğu yalandır.

S — Şimdiki hâlimde bilinmesi benim için iyi olan hakikati bilmek istiyorum. Onun yalan olup olmadığını nasıl takp edebilirim?

C — Bildiğiniz her şey için isbat metotları vardır. Fakat önce neyi bilebileceğinizi ve neyi bilemiyeceğinizi bilmelisiniz. Bu isbata yarar, bununla işe başladığınız zaman, az sonra, düşünülmeden söylenen yalanlar işiteceksiniz. Yalanların bilhassa bilemiyeceğiniz hakkındaki yalanların farklı bir havası vardır.

S — Şayet tahayyül etme yerine dü-

şünüyorsanız daima gösterilen cehdin farkında olmalı mısınız?

C — Evet, onun farkında olacaksınız. Kontroldeki farkına varış kadar değil... Şeyleri kontrol ettiğinizi hissedeceksiniz. Onlar kendi kendilerine devam edemezler.

S — Kendi kendinizi hatırlayın dediğimiz zaman, bununla kendi kendinizi müşahede ettikten sonra hatırlamayı mı, yoksa bizim içimizde bulunduğunu bildiğimiz şeyleri hatırlamayı mı kastediyorsunuz?

C — Bunu observasyondan farklı tutunuz. Kendi kendini hatırlama, kendi kendinin 'Benim' diye farkında olma ile aynı manadadır. Bazen bu kendi kendine vukua gelir. Gayet garip bir duygudur. Bu bir foksyon, düşünce, duygu değildir. Bu farklı bir şuur hâlidir. Bu hâl kendiliğinden, ancak çok kısa anlar için devam eder. Umumiyetle eldukça yeni çevrelerde... Ve insan kendi kendine der ki, «Ne garip ben buradayım». Bu kendi kendini hatırlamadır. Bu anda siz kendi kendinizi hatırlarsınız. Daha sonra siz bu anları tefrik etmeye başladığınız zaman, enteresan diğer bir neticeye ulaşırsınız. Çocukluğunuzdan hatırladıklarınızın «Kendi kendini hatırlama» nın sadece zerreleri olduğunun farkına varırsınız. Çünkü alelâde anlar hakkında bütün bildikleriniz şeylerin vukua geldiğidir... Orada bulunmuş olduğunuzu bilirsiniz. Fakat tam olarak her hangi bir şeyi hatırlamalısınız ama, bu ışık parlarsa o anda bütün o çevrede cereyan edenleri hatırlarsınız.

...

Bir Uzaylıdan Öğrendiklerim

(Baştarafı sayfa 14'de)

«Korkma arkadaş, dostlar arasındasın» Bu konuşmada o kadar mülayim ve teskin edici bir hava vardı ki, içinde bulunduğum tansiyon ve ürperti hemen kayboldu diye bilirim.

Bana hitabeden adamı etrafımda, aradım. «Biraz daha alçak sesle konuşsaydınız olmazmıydı» diye mırıldandım kendi kendime. **«Alçak sesle»** diye başladı ses, **«Hadi tamam, sesimdeki şiddetin fazlalığından yakınıyorsun. Fakat az kaldı KENDİNİ ÖLDÜRECEKTİN.»** Yani aracın radyoaktivitesi yüksek mi, demek istiyorsunuz diye sordum. Eğer öyleyse, hâlâ yakınındayım. **«Radyoaktif değil»** diye cevap verdi ses ve devam etti: **«Az önce «Sıcak» kelimesini kullanmıştım. Zira sizin dilinizde bunu en iyi anlatacak kelime bu. Aracın etrafındaki (manyetik) alan kendisinden başka CİSİMLERİ şiddetle iter. Sizin fizikçiler belki de bunu «anti» kelimesiyle anlatacaklar. Ve atomdaki bağlayıcı enerji (Binding energy) ile izaha çalışacaklardır.**

ULUSLARARASI SPİRİTÜALİST FEDERASYONU
1972 İstanbul Kongresi'ne Yardım etmek isteyenlerin:
T. C. ZİRAAT BANKASI
İstanbul Şubesi
43858 No. lu hesaba
Para göndermeleri rica olunur.

Bu fevkalâde güzel ve düşündürücü eseri okuyunuz.
HİND'DE İPNOTİZMA : 3 TL.
RUH VE MADDE TEKSİR YAYINLARI

Televizyond
MED

TELEVİZYON'DA BİR MÜZİK - MEDYOMU

Müzik medyomu olarak tanınan Rosemary Brown'un şöhreti gittikçe yayılmaktadır. Geçen Nisan ayı içinde milyonlarca Amerika'lı kendisini televizyonda seyretmiştir. Medyomun bu özel programı için özel bir sahne hazırlanmıştır.

Öte âlemden aldığı müzik parçalarını piyanoda seslendiren Bayon Brow'ı programı bittikten sonra bir çok eleştirici tebrik etmişlerdir. Kendisinin açıkladığına göre öte âlemde musiki konularıyla ilgili ustalar (bedensiz varlıklar) da vardır. İlgililer, böyle bir olayın içinde bulunduğumuz ilim çağında hayret uyandıracağını bildirmişlerdir.

Güney Londra'da oturan medyomun bu ilginç programı Amerika'da 100 den fazla televizyon istasyonundan renkli olarak yayınlanmış ve takriben 10 milyondan fazla insan tarafından ilgiyle izlenmiştir.

1969 yılının Spiritualisti olmak liyakatını müzik medyom Rosemary Brown kazanmış bulunmaktadır. Düzenlenen merasimde kendisine bunun hatırası olarak altın plak ve transistorlu radyo armağan edilmiştir.

Bu hediyeler bayan Brown'a bir evvelki 'senenin Spiritualisti' olarak seçilmiş bulunan Ena Twigg tarafından takdim edilmiştir. Ea Twigg'de dünyanın tanınmış medyomlarındandır. Yukarıda da belirttiğimiz gibi bir müzik medyomu olan bayan Brown halen büyük müsizyen Lizst (ölmüş) ile irtibattadır. Medyom kendisinden aldığı müzikal ilhamları hatta tek tek notaları trans halinde piyanosuyla seslendirmektedir.

Rosemary Brown'a, 1968'in Spiritualisti medyom Ena Twigg bir radyo hediye etmiş ve vermiştir. Biraz sonra da Percy Wilson'dan da üzerinde '1969'un Spiritualisti' yazılı altın plağı almıştır. (P. News'den)

İÇTEN GELEN SESİ DUYMAMAZLIK ETMEYİN

Shirley G. Estelle

1966'nın bir Temmuz günü arkadaşlarımla birlikte açık hava gezintisine gide-

la Bir Müzik
YOMU

cektim. Gideceğimiz plaj bulunduğumuz yerden iki saat kadar uzakta olduğu için sabah erkenden hareket etmeyi plânlamıştık. O gece sabaha doğru derin uykumdan şu sesleri işiterek uyandım: «Gitme, başına kaza gelecek. Gitme başına kaza gelecek.» Sonra ses kesildi. Oldukça heyecanlandığımı için tekrar uykuya dalmak mümkün olmadı.

Arkadaşlar beni almak için sabah 7.00'de geldikleri zaman, duyduklarımı onlara anlatarak, kendileriyle gelmek istemediğimi anlatmaya çalıştım. O gün geziye katılmaya korktuğumu anlatmaya çalıştıkça arkadaşlarım beni alaya alıyorlardı. Daha fazla alay edilmemek için onlara katılmaya karar verdim. Hareket etmiştik. Saat 11.20'ye doğru bir yol kavşağındaki kırmızı ışık tarafından arabamız durduruldu. Bizim araba ışığın değişmesini beklerken, arkamızdan gelen başka bir araba bizimkine bindirdi. Bu çarpmada yaralanan yegâne insan ben olmuştum.

Bu olaydan sonra, bir daha içimden gelen ikazlara ne olursa olsun duymamazlıktan gelmemeye karar vermiştim. (Fate'den)

Shirley G. Estello

MEDYOM
PETER HURKOS

Amerika'da çıkan 'Psychic' dergisinden öğrendiğimize göre Peter Hurkos medyomluk hassalarına bir kaza sonucu kavuşmuştur. 1941'de duvar badana yapan babasına yardım ederken iki metreye yakın bir yükseklikten başı ve omuzu üzerine düştüğü zaman hemen hastaneye kaldırılmış ve ancak üç gün sonra kendine gelebilmiştir. Bu olaydan sonra kendisinin de hayretle müşahede ettiği gibi, insanlardan ve eşyalardan sadece dokunma ile bilgi alabiliyordu.

1946'da dünyanın çeşitli ülkelerinde televizyon ve sahne programları tertiplemiştir. Bu arada İngiltere, Fransa, Belçika, Almanya, ve Birleşik Devletlerde polise yardım etmiştir. Peter Hurkos'un asıl tanınması 1956'da Amerika'da Dr. Andrija Puharich ile tanışmasından sonra olmuştur. Bu doktorun direktifleri altında kendi medyomsal yeteneklerivle ilgili olarak laboratuar denemeleri yaptırmıştır.

Hurkos'un geleceği çok küçükken annesi tarafından bilinmişti: O, büyüdüğü zaman dünyaca tanınan bir adam olacaktı.. Fakat bunun ne yoldan olacağını bilememişti ihtiyar kadın.

Şimdi karısı ile birlikte California'da yaşamakta olan Peter Hurkos bu kadar hassasiyetine rağmen kendi geleceğini görmekten aciz bulunmaktadır. Bu konuda kendisi şöyle söylüyor: «Bazan ayakkabilarımı dahi bulamam. Geleceğimle ilgili hiçbirşey bilemiyorum. Böyle olduğuna memnunum, zira aksi taktirde benim için uyumak imkânsız gibi birşey olurdu. Fakat bazen kendimle ilgili tehlikeleri sezinleyebilmekteyim.» Hurkos, celselerinde dency konusu olan şahıs hakkında hiç birşey söylenmemesini bilhassa rica etmektedir.

İnandığına göre üzerinde taşıdığı bu hassasiyet Tanrı tarafından kendisine diğer insanlar için kullanılsın diye verilmiştir. Kendisine sorulan bir soruya şöyle cevap vermiştir: «Eminim ki bu dünya bir imtihan yeridir. Eğer reenkarnasyona inanmasaydım, Tanrı'ya da inanmazdım. Duyular ötesi idrak'ten insanlar daha fazla faydalanabilirler. Bunun sayesinde insanlar daha uyanık bale gelebilirler. İnsanlar, madde ötesindeki şeylerin kendileriyle daha çok ilgili olduğunu anlayacaklardır.»

(Psychic News'den)

Varlık : GOETHE
Medyum : Baha Kayserilioğlu
Tarih : 25 Ocak 1970 - Karaman

Gerçek Sevgi Seks'in Bittiği Yerde Başlar

Yücelerden çağlıyarak akıp gelen ışık ve nur, gözlerinizin önünden uçup duruyor. Toprağın hayat, vücuda sıhhat, ruhlara ferahlık ve huzur dağıtıyor. Siz bu huzuru buluyor, alıyorsunuz. Bu huzur Tanrı'dan geliyor. Tanrı veriyor, sizler alıyorsunuz. Aldığınızı, almak zorunda olduğunuzu ne yapacaksınız? Kullanacak ve başkalarını da kullandıracaksınız. Ne ile? El ile, düşünce ile, vücud ile, makine ile ve her türlü vasıta ile... Vasıta bir ışığın naklini sağlar. Vasıta ışığı yön verir. Araç ışığı imal eder sanılır. Oysa bu yanlış bir teşhistir. Işığı imal eden yüce Tanrı'dır. Elektriğin oluşumundaki ve vücud buluşundaki yüce hikmeti düşünmez misiniz? Allahın kudreti bu mucizeyi size heran gösterdiği halde, bunları tanımaktan müstağni kalmak isterseniz. Neden? Çünki şeytan sizin benliğinizi nura kapadı ve siz kapalı kapılar ardında, karanlıkta yaşamağa, daha doğrusu sürünmeğe alışmış nuru kaybetmişsiniz.

Nurlu âlemlere açılan kapıyı unuttunuz. Çocukken ne kadar neş'eli ve sevinçle doluydunuz. Huzura açılan kapılar ardına kadar açıktı. Ve siz her nesnede sevinç, her köşede bir neşe buluyor ve o neşe içinde kaynaşıp gidiyordunuz. Zaman hisleri bildi. Dünyadaki fonksiyonunuz icabı seks fırtınasına tutuldunuz. Bu bir aşama idi. Bu bir geçit devresi idi. Nihai hedef değildi. Siz, geçit dönemini nihai devre kabul ettiniz. Etiniz ile esas döneme geçişi geciktirdiniz. Size tabiat sevme temrinleri yaptırdı. Sizi sürükledi. Maddeyi sevmeyi öğretti. Dayanılmaz arzular içinde yaktı, boğdu. Niçin bütün bu olaylar ceryan eder? Size gerçek sevgiyi öğretmek içindir bunlar. Gerçek sevgi, seksin bittiği yerde başlar. Seks kötü ideal de değildir. Seks, ilâhi sevgiye ulaşmakta bir basamaktır, o kadar. Bunu ne büyültmek ve nede küçültmek gerekmez. Sekste iyilik de vardır, kötülük de var, nihai hedef, hepinizin bildiği gibi neslin temadisi yolu ile fedakârlık temellerine yol açmaktır. Fedakârlık, acz içinde çıpınan, kuvvetsiz bir yavruya yardım etmek, onu, Tanrının bu yüce eserini sevmek, korumak, beslemek, büyültmektir. Kendi çocuğunu severken, esasında, Tanrının bir kulunu seviyorsun. Benim çocuğum diyorsun. Esasında Tanrının kulu, senin eline emanet edilmiştir. Sen imtihan ediliyorsun. Bu yavruyu severken, korurken, benim yavrum derken ve şefkât gösterirken farkına varmadan fedakârlık duyguların yeşeriyor, tomurcuklanıyor, çiçekleniyor. Sen vermeğe başlıyorsun. Sen vermeğe başlıyorsun. Sen vermeğe alışıyorsun. Uzun bir süre vereceksin, hiç almadan, karşılık görmeden vereceksin. Ve böylece başkalarına vermeği öğrenecek-sin.

Öğrenerek başkalarına vereceksin. Ve anlıyacaksın ki seks, insana almayı değil, vermeyi öğreten bir temrindir, bir imtihanki, almasını bırakıp, vermesini öğrenecek-sin. Bu prensibi öğrenmekle tekâmül edeceksin. Senin sevgin önce haz almaya yönelen bir seksüel sürüklenişti. Bunun zarureti vardır. Fakat bu kısa alış, bir hayat boyu verişle sonuçlanacaktır. Çocuğuna vereceksin. Öldükten sonra da vermekte devanı edeceksin. Seksüel arzunun asaleti budur. Seksüel sürüklenişlerin nihâhi hedefleri bunlar olmalıdır. Seksüel sürüklenişler ve davanrışlar kutsal bir olayın baş-

langıçlarıdır. Bu başlangıç, ruhlar âleminde hazırlanmış bir plânın tatbikatıdır. Çocuğu olmıyanlara acıyınız. Rabden onlar için yardım dileyiniz. Çocuksuzluk, büyük bir noksanlıktır. Size çocuk verildi diye âhûvah etmeyiniz. Büyük bir lûtfa konduğunuzu biliniz. Ruhi tekâmül yolunda son derece verimli bir atılış safhasına girdiğinizi idrâk ediniz. Ruh geniş bir alana yayılmıştır. Bu yayılış, kötülüğe set çeker. O set ki, fedakârlık, bütü maddi ve manevi âlemlerin sempatisini çeker ve oralarda bu sempatizasyon belirli etkiler uyandırır. Uyanan sevgi dalgaları maddeden ve ruhlardan size akmağa başlar. Çünki siz ilâhi düzene uydunuz. Yukarı âlemin planına gitmediniz. Planı tertipliyen yüce âlem, planın tatbikçisi olan sizlere her an yardımcıdır. Yeter ki siz planı bozmayınız. Seksin bir hedef, bir gaye değil, bir akşama, bir derece, bir safha olduğunu bilesiniz. Bununla seksüel duyguları hor gördüğümü zannetmeyiniz. Şairler yüksek duygularla dolu bulunan şair ve sanatkârlar bir varlığı methederken, esasında tanrının yüce bir eserini kutlulamaktadırlar. Ne mutlu o insanlara ki, tanrının eserine hayran olur ve bu hayranlığını çeşitli vesile ve formlarla açığa vurur. Onlar Tanrıya idrâk etmekte, Tanrıyı ululamaktadırlar. Tanrının eserini takdir eden ve onu sevenler, esasında tanrıyı sevmektedirler. Fakat sekste bir de haz alıyorsunuz. Bu sebeple bizatihi seksüel olaylar dizisi, tekâmül vetiresi içinde fazla önem verilecek bir durum sayılmamalıdır.

Ruhlar seksüel arzu taşırlarmı? Ruhlar çiftleşirler mi? Siz, bir ruhsunuz, vücud insanı olarak yaşadıkça maddenin kanunlarına tabi olacaksınız. Seksüel olaylara muhatap olacaksınız. Fakat seksin hedef olmadığını da daima hatırda tutarak yaşıyacaksınız. Seks, suistimal edilirse, hedefinden şaşılırsa cinsiyetin gayesi olan neslin temadisi motifinden uzaklaşılırsa, siz yorulur, çöker, gidersiniz. Seksin belli bir zaman süresince bir ihtiyaç, bir vazife bir aşama olduğunu bilmelisiniz. Seksüel arzularını hedef kabul eden zavallılar, afyon ve essar yutmuş hayalperestlere benzerler. Hayali bir âlemdedirler. Severken ruhunuzla seviniz. Hücrenin idareci ruhun izni olmadan, diğer hücrelere verebileceği bir kuvveti yoktur. İdareci ruh, sizin ruhunuzdur. Ruhunuzla seviniz. Ruhunuzla ibadet ettiğiniz gibi seviniz. Sekste almak vardır dedim. Seksin başlı başına bir tekâmül sağlıyamıyacağını hatırınızda tutunuz. Ruhunuzla severseniz, vücudunuz, başka vücudla kaynaşır, alır, verir ve ruhlar âleminde yankılar uyandıran şerareler saçar. Görevli yüce varlıklar, enkarne olacak ruhu, bu şerareye muhatap kılar. O ruh, sempatizasyonu sağlamaya uğraşır. Ruhi sevgi var ise, her iki dünyevî varlık ile ruhlar âlemindeki sırasını bekliyen ruh sempatize olur. Karşılıklı enerji alış verişi olur. Bu üçlü mizansen, birçok diğer görevli ruhun yardımları ile başarı yoluna giderken. Olay tamamlanmış olur. Böylece yeni bir ruh, dünyaya iner, dünya maddeleri ile irtibat kurar, dünyada tutulma çareleri arar. Her türlü çapayı gösterir. Siz, ana rahminc düşen yavruyu koparıp atmakla, hem bir ruhu görevden ve kurtuluştan alıkoymuş oluyorsunuz ve hem de vazifeli yüce ruhların plânına aykırı hareket etmiş oluyorsunuz. Zaruret olmadığı halde çocuk düşürten, çocuk aldırtan insanlar mes'ûldürler. Bu mes'uliyet hem kendi ruhlarına hem Tanrı'ya, hem dünyaya inecek varlığa ve hem de vazifeli yüce ruhlara karşıdır. Bu plânı bozan, bozulur. Yıpranır ve ihtiyarlar zaruret hali nedir? Ölüm tehlikesi, hasta bir vücud, sağlam olmıyan bir zihin, sağlam olmıyan bir aile düzenidir. Bunun kesin hududu çizilemez.

Her insan kendi vicdanında bunun hududunu bulabilir. Vazifeden kaçmak, fedakârlıktan kaçmaktır. Fedakârlık etmeyene, fedakârlık edilmez. Sen vermezsen, alamazsın. Senin aldıkların, verdiklerinin karşılığıdır. O karşılık ki, sana lâyik ve müstehak görülmüştür. Kur'anda denildiği gibi, insan varlıkla denenir, kimi insan da yoklukla imtihan edilir. Her ikisi de aynı sonucu verir. Şüphesiz ki yokluk imtihanı çetin olup, meyveları da o nisbette

(Devamı sayfa 32'de)

Psikolojik Tedavinin Bugünkü Durumu

Yazan : Erol MUTLU

Psikolojik tedavinin bugünkü durumunu gözden geçirmeden önce, bugünkü psikolojik tedavinin eski gizli ilimciler (okültistler) tarafından tedavi edilebilen bâzı esrarengiz hastalıklarda çaresiz kaldıklarını belirtmek istiyoruz. Meselâ okkültistlence «peri» adı verilen bedensiz varlığın «peri - kızı» şeklindeki enkarnasyonu çok güzelmiş... İşte bu peri kızlarının güzelliğine kapılıp, onlar tarafında «peri ülkesi»ne doğru sürüklenmemek için, bu peri kızlarının farkına dikkat etmek şartmış. Peri kızlarının çok güzel olmalarına karşı, ayakları tersmiş, Yani ayak parmakları arkaya doğru olduğundan görülmezmiş... Gene okkültistler, geceleri mezarlıklarda, cinlerin enkarnasyonlarının yaptıkları düğünlerde, cezbedici müziğe kapılanlar mezarlık içine, doğu çekilebilirmiş (insan onlara görünmeden seyrederim düşüncesine kapılabilirmiş...) Anadolu'da ahırlarda, tımarsız atların «al karısı» tarafından tımar edilişi, perilerle evlendiği söylenen bir koyun sahibinin koyunlarını çobansız çayıra çıkartması ve bu koyunların etrafta hiçbir bakıcı olmadığı halde dağılmadan ve kurt tehlikesi ile (köpek olmadığı halde) karşılaşmadan görülmüş ayrıca bu zâtın, evde yanlız oturduğu bilindiği halde sanki bir kadına hitap ediyormuş gibi dura dura tek taraflı, arada bir «hanım» hitabı ile konuştuğu duyulmuştur. Anadolu okültizm folkloru bakımından bir hazinedir.

Periler veya diğerleri tarafından kaçırıldıktan sonra dönenler, tekrar yaşamaya başladıkları bu eski hayatlarının devamında intibaksızlık çekmektedirler. Bugünkü psikiyatri ve psikoloji bunları tedavi edememekte çünkü böyle kimselerin anlattıkları müthiş mâcerayı hakikat olarak kabul etmediklerinden gereken önemi vermemektedirler.

Zâten psikolojik tedavide bugün :

1 — **Psikanaliz tatbik edilmekte** fakat, a — Çok zaman alışı ve çok pahalı olması. b — Tatbik edilen tekniklerin ilmi temeli olmaması tecrübî olmayıp klinik veriler üzerine kurulmuş bulunması). C — Musallat fikirlerle, psikozlarda yetersiz oluşu, d — iç ben, üst ben gibi bir takım kelimeler uydurup bunları canlandırmaya kalkması. e — Sembollerin, ırka ait fikirlerin, cinsi faaliyet safhalarının veraset yolu ile geçtiği iddiasında bulunulup isbat edilememesi. f — yapılan serbesttedavi sözde serbesttir. Çünkü tahlilci hastayı korik olarak yöneltir ve bu istikamette hastanın tedaviyi görüp yorumladığına emin olmaktadır.

2 — **İpnoz tatbik edilmekte** fakat a — İpnotizma sonrası telkinler (post hipnotik telkin) bir müddet için arazı ortadan kaldırabilir. Fakat tesiri devam etmez. Çünkü hakikî sebebi ortadan kaldırmaz. Huzursuzluğu kendine gösterecek olan içe bakışı hastaya temin etmez.

3 — **Teminat verme:** Ruhi rahatsızlıkların hayat mahsülü olduğu hastaya söylenmez. «Hanımefendi sizin hiçbir seyiniz yok. Samimi söylüyorum sapa sağlamsınız» şeklinde sözde moral düzeltici hitaplar yapılmaz. Sanki söyledikleri, hakiki imiş gibi kabul edilir ve zamanla iyileşeceği söylenir. İyimser olmayı ve ümit beslemeyi öğretir. Tedavi kesin değildir.

4 — **Coueism:** Mr. Coué adlı bir Paris'li doktorun buluşudur. Kendi ismi ile tedavi metodu olarak kullanılmaktadır. Hasta gittikçe iyileştiğini kendi kendine durmadan tekrar eder. Bu metod hastadan sebat ister. Halbuki 20. ci asır sür'at asrıdır. Hiç kimseden bu kadar sabır istenemez, eğer sabrı ve Dr. Coué'ye inancı olanlar bu metoddan faydalanabilirler.

5 — **Din yolu ile telkin :** Sâdece dinî inancı olanlara tesirlidir. Dini inancı olmayanlara tatbik edilse bile başarı sağlanamaz.

6 — **Mucizeler:** Bir mâbedin, bir insanın yahut bir âyinin mucize kuvvetine olan iman, gene inançlı kimselerde bir tedavi rolü oynayabilir.

7 — **Yol gösterici olmayan metodlar:** Psikolog Carl Rogers (1942) tarafından ortaya atılmıştır. Metodun birçok iyi tarafları olmakla beraber :

1 — Hastanın geçmişteki hayatının hiçbir noktası bilinmemektedir. Tedavi yapan, esas sebeplerin anlatılıp anlatılmadığından şüphe içindedir. 2 — Hastanın ortaya attıkları şeyler mânasız olabildiği halde hastanın bu mânasız şeyleri niçin anlattığı sorulamaz.

3 — Soru sorulmayacak diye, asıl problemin sebebine götürecek yolların bulunmasını engeller. Hekim meselelerin kapısında oyalanır durur.

4 — Hasta eski kötü alışkanlıklarına devam eder.

8 — Fransızların (da rêvéillé drigeé = idare edilen rüya) dediği ve Fransız E. Caslant ile merhum Dr. Bedri Ruhselman'ın ayni zamanda buldukları (Dr. Bedri Ruhselman ve Caslant bu metodu spirit irtibatlar için ortaya koymuşlardı. Halbuki burada tedavi gâyesi ile faydalanmak söz konusudur.) Bu metod sadece psikonevrozlara veya hafif şekilde depresyon geçirenlere tatbik edilebilir. Ağrı psikoz vak'alarında geçerli olamaz. Psikoz vak'alarında hasta uyutulamadığından idare edilen hayal yolu ile obsodör varlıkla görüşüp onu bu tasalluttan kurtarmak mümkün değildir. Psikoz ancak .başka bir normal medyom aracılığı ile obsodör bulunup kurtarılabilir.

9 — Akıl hastalıklarını tedavi gayesi ile tatbik edilen beyin ameliyatları mahzurları görüldüğü için terkedilmiştir.

10 — Akıl hastalıklarında tatbik edilen şok tedavileri (Elektrik şoku, Ensülün koma şoku... v.s.) nin teorik izâhı yapılamamaktadır. (Her zaman iyileştirmektedir.) Ateş tedavisi (Malarya mikrobu vererek ateş yükseltlmesi) kış uykusu (hibernasyon) tedavileri de tam olarak iyileştirme yapmamaktadırlar.

Gerek elektroşok gerekse, beyin ameliyatları; insan beyninde merkezler bulunduğunu ileri süren eski nöroloji (Broca'nın tesirindeki nöroloji) de büyük bir yeri vardı Çünkü eski merkezler nazariyesine göre: Beyin kabuğunda fikirler, thalamus bölgesinde ise heyecan merkezleri bulunuyordu. İşte beyin kabuğu ile thalamus arasındaki bağlantı ya elektroşokla tahrip edilir yahut da ameliyatta kesilirse, komplekslerle birleştirilen heyecanları azaltır sanılmıştı. Fikrin hatalı olduğu bugün anlaşılmıştır.

11 — Psiko somatik tedavi esasında bedeni hastalıkların ruhi menşeli olduğunu ileri sürmekle büyük bir adım atmıştır. Verem, kanser, tifo, ayak kırığı gibi bedeni hastalıkların esas sebebinin ruhî olduğunu ileri sürmek ileri bir adım olmakla beraber, ruhî kelimesine verilen anlam «vücudu idare eden koordinatör ruh» olmadığı için, her zaman yanlış bir adım atılabilir. Aynı zamanda mikrobik hastalıklarda modern ilâçların tatbikini engellememek icab eder. Meselâ kanseri ele alalım. Psiko somatiğe göre bedeni bir hastalık olan kanserin sebebi ruhi'dir. Yani, üzüntü v.s. gibi psikolojik sebeplerle, organizma beynin (yani beyini kullanan organizatör ruhun) büyüme emirlerine (bütün vücudun tabi olduğu büyüme ahengi) tabi olmamakta ve tamamen başına buyruk bir büyüme (bir nevi ihtilâl) şekli göstermektedir. Teşhis psikolojik olduğu gibi, tedavinin de psikoloji'de olması lâzımdır. İşin sadece teşhis safhasında bulunan psiko - somatik henüz çalışmalarının <u>başındadır.</u>

(Devamı sayfa 33'de)

Psişik Melekeler Savaşta Kullanılabilirmi?

Yazan: Gaston Jacques
Çeviren: Ergün Arıkdal

Revue Spirite Ekim - Kasım 1970)

Çek psikoloğu Dr. Milan Ryzl'in Sovyet Rusya'da yaptığı tetkik seyahatinden sonra New York Parapsikoloji Kurumu'nun yayın organı «İnternotional Journal of parapsychology» de yayınlanan makalesinden istifade edilerek yazılan makaleyi takdim ediyoruz.

Rusya ve Doğu ülkelerinde psişik araştırmalar, şimdiki halde, itibar görmemekten dolayı oldukça sıkılıyor gibidir; fakat polis ve askeri makamlar psişik araştırmalarla ilim adamlarından daha çok ilgilenmektedirler Komünist eleştirmeciler parapsikoloji üzerinde önemle durmaktadırlar. Batı'daki araştırmacılara benzer genel bir mülâhaza ile parapsikolojik araştırmaları Psikoloji ile Biyolojinin sahasına yerleştirmektedirler.

On senedenberi, Sovyet bloku ülkelede parapsikoloji ile alâkalı makalelerin yayınlanmasını sansür yasaklamıştı; şimdi, bu durum tersine dönmüşe benzer.

Ryzl, polis ve Askerî otoritelerin Demir Perde gerisi ülkeler ile Kızıl Çin'deki araştırma projeleri hakkında süratle malûmat toplama maksadıyla büyük bir çaba harcayarak psişik tezahürlerle birden ilgilenmeye başladıklarını yazmaktadır. Teşebbüsler, araştırma programlarının finansmanı ile Ameikan feza uçuş plânlarına girmiş «ilgilerin» tümünü keşfetmek maksadıyla yapıldı.

Açıklaması şöyle Dr Ryzl'in ;

«Malûmdur ki, Batı'daki parapsikolojik araştırmalar sonucu elde edilen buluşların gerek doğrudan doğruya savaşta, gerekse gelecekteki «soğuk harb» silâbı olarak Sovyet blokuna karşı kullanılabileceği hususunda büyük bir korku vardır.»

«Bu ruh hali, eşitliğe kavuşmak gayesiyle, komünist hükümetin envestismanında psişik araştırmaların lehine hızlı bir artışa sebep olabilir. Ne olursa olsun, Sovyetler Birliğinde, Emniyet ve Savunma birliklerinin gizli araştırmalarında, Duyular Dışı İdrak (E.S.P.) tatbikatını, ayrıca askerlik ve polis sahasındaki teşebbüsleri izah eden, ikna edici işaretler mevcuttur. Eski araştırmacı L. L Vassiliev'le laboratuvar için verilen fonlar kendisine tevdi edilen gizli bazı araştırmalara bağlandı.»

L. Vassiliev, Rusya'da, psişik alanda araştırmalar yapan bir şefti. Ryzl, Sovyetler Birliği'nin bir projesine dikkati çekmektedir: Bir kaç seneden beri, «antisosyalist unsurların terbiyesinde» «uzaktan telkin» usulünü kullanmağa başlamışlardır. Böylece arzu edilen siyasî hatta uygun düşünen insanlar yaratılmaya çalışılmaktadır; bu bir nev'i beyin yıkama olmaktadır.

Rusya'daki araştırmaları gözönüne alan psikolojistler kendilerini ilmî araştırmalardan ziyade, amelî tatbikatlara yöneltmişlerdir, zira Doğu'nun metodları umumiyetle Batı'nın metodlarından farklıdır. Nitekim orjinal ve ameli araştırmaların birçoğu Ruslar tarafından formüle edilmiştir

Ryzl, sonra, Sovyetler blokunda araştırma işlerini yöneten merkezlere geçiyor. Önce, Moskova'daki «Radyoteknik ve Elektrokomünikasyon Bilimsel ve Teknik Cemiyeti Bio - Enformasyon» Bölümü'ne geçiyor. 1965'de kurulmuş ve işe Uluslararası bir Parapsikologlar toplantısı yapmakla başladı. Bunu halk konferansları, turneler, tartışmalar ve halk dergilerinde makaleler izledi.

Kurucusu Dr. I. M. Kogan, gitgide artan uzak mesafelerden nakledilen tebliğ parçalarını ele alarak telepatinin uzaktan etkisini inceledi. Bu bölümün diğer önemli bir araştırması : İnsan davranışları üzerinde telepatik tesirlerdir.

Moskova'daki diğer bir araştırma merkezi Teknik Parapsikoloji laboratuarıdır. Araştırmaları psikokinezi hakkındaki görüşlerle ayni istikamete yönelmiştir.

Sovyetler Birliği, Rusya İlimler Akademisinin bir kısmı olan. Bilgi Nakli Problemleri Enstitüsünde «Vizyon Laboratuarı» na malikdir. İdarecisi, M. S. Smirnov parmakları vasıtasıyla yazıları okuyan süjeleri keşfederek bunlarla yaptığı tecrübelerle tanınmıştır. Bu lâboratuar Duyular Dışı İdrak sahasında cazip araştırmalar yaptı. **Psilocybin** ismi verilen ve sarhoşluk tesiri meydana getiren maddelerin etkisi altında başarılar kazandı.

Ayrıca Moskova'da, P. Lumumba Üniversitesi Teorik Fizik bölümünde gerçekleştirilen parapsikolojik araştırmalarda yeni bir meyile vardı. Psişik olay Negatif yüklü elemanter parçacıkların varlığı yerine kurulmuş hipotezden itibaren bu bölümde incelenmeğe başlandı :

Objektif, olayın tabiî kanunun tarifidir.

Leningard Üniversitesi araştırma konusunda çok velût bir kuruluş olmuşa benzer. Vassiliev'in ünlü laboratuarında Sovyet bilginleri her cismin ve canlı organizmaların etrafını çevreleyen elektriksel avrayı (avra) inceliyorlar. Bu zayıf elektriksel sahadan hastalıkları teşhis etmek üzere amelî olarak yararlanmanın yollarını arıyorlar! Şüphesiz, burada, bazı medyomların yaptıkları gibi bi **avrasal** (aurique) **teş his söz** konusudur. Bu Üinversitenin Felsefe Kısmı, telepatiyi, muhtemelen, konuşmaların yerine geçirebilmek maksadiyla incelemektedirler.

Flâş lâmbası ve beyin dalgaları kullanan İş Fizyolojisi Laboratuarı, Duyular Dişi İdrak uyaranları (telepatik uyaranlar) aniden ortaya çıkınca, olanları anlamaya çalışmak maksadıyla insan beynini pek ihtimamlı bir müşahadeye tâbî tutmaktadır.

Dr. Ryzl, Bulgaristan Telkin ve Parajsikoloji Enstitüsünce gerçekleştirilmiş tecrübeler üzerinde dikkatle durmaktadır. Enstitünün idarecisi G. Lozonov isimli psikiyatr. İpnotize edilen bir süjenin psişik cevaplarını geliştirerek başarı elde etmişti. Bir tuşlu telgraf klavyesi süjenin etrafına yerleştirilmiş. Süje, böylece, ancak telepatik olarak on defa nakledilen tebliğe cevap vermek için klavyenin üzerine bastırabiliyor. Bu tecrübelerin devamınca 1766 sinyal gönderilmiş 1215 tanesi kesin olarak alınmıştır!

Dr. Ryzl açıklamaya devam ediyor :

«Söylemesi yerinde olacak, Parapsikoloji artık uzun zamandan beri **geçmiş devirlerdeki** bir kaç araştırma grubunun malı olarak kabul edilmiyor. Avrupalı komünist ülkelerde ve özellikle Sovyetler'de Parapsikolojiyle çok yakından ilgilenilmektedir; azimle bunun gelişmesini bekleme-liyiz, zira Sovyet bilginleri mükemmel bir pratik uygulama şuuruna maliktirler.»

«Her komünist ülkede, bilimsel keşiflerin pratik uygulaması bütün çalışmalarda kendini göstermektedir; nihaî gaye komünist hareketin dünya karşısındaki durumunu kuvvetlendirmeye matufdur.»

Bu politik gücün gerçekliğini işaret-eden Dr. Ryzl, Sovyetler Birliğinin keşiflerin hasıl ettiği bütün pratik sonuçları kullanmaktan çekinmediğini ve gizli yenilikleri Dünya nazarından muhafaza etmek vasıtalarına malik olduğunu, önceden sezmiştir.

Nihayet, Ryzl yazısını bir ikaz notu ile bitiriyor: **«Yakın gelecekte, Batı Bilimi için, Parapsikoloji'nin gelişmesini hızlandırma ihtiyacı zuhur edebilir, Bu hızlandırma sadece nazarî sahada değil, tatbiki sahada da olacaktır.»**

TANRIYA NEDEN İNANIYORUZ?

Yazan ve Derleyen : Gufran ERKILIÇ

Tanrının varlığı meselesi, ilk insan cemiyetinden zamanımıza kadar üzerinde en çok konuşulmuş bir meseledir. Bazan kaskatı bir inkârdan, çok kere delilsiz, ispatsız bir kabule kadar türlü inanç toplumlarının doğmasına sebep olan bu varlık problemine, her yeni felsefi görüşle birlikte yepyeni izahlar da gelmiştir. Uzun zamandır felsefeyi kendi sınırları içinden dışarıya atan müspet ilim, sırf akli vetireler sahasında kalmaktan bunaldığını hissetmiş, hâtta his ve sezgi alanına el atmak ihtiyacını duymuştur. Bu yazıda Tanrı'nın varlığı problemi ilim açısından incelenmektedir. Esasen bu yazı bir çok ilim adamlarının hemfikir olduğu yedi ana maddeden ibaret olmak üzere yazılmıştır. Yazıdaki fikirlerin önemini müşahade ve mantalitenize arzediyorum:

1) **İçinde yaşadığımız dünya ya, dünyamızı çeviren göklere baktığımız zaman bütün âlemin usta bir mühendis elinden çıktığına ve onun kudretli eli sayesinde muntazam işlediğine inanmamak imkânsızdır.**

Elinize aldığınız on tane düğmeyi, birden ona kadar rakamladıktan sonra, cebinize koyunuz; ve adamakıllı karıştırınız. Cebinizde rastgele duran bu düğmeleri numara sırasiyle çekip çıkarmak istediğinizi farzediniz. Birinci düğmeyi çıkarmak için matematik olarak on ihtimal üzerinde çekmeniz icap eder. Çektiğiniz 1 No. lu düğmeyi tekrar cebinize attıktan sonra 1 le 2 yi, daha sonra 1. 2 ve 3'ü çekmeğe teşebbüs ediniz.

İhtimaller, gittikçe çoğalan geometrik dizi kanunlarına göre, sizi bir çıkmaza sürükliyebilir. Tabiatın iç mekanizmasına tahlilci bir gözle bakarsak; hadiselerin, en az bu düğme misalindeki kadar karışık ve içiçe bulunduğunu farketmekte gecikmeyiz.

Bir an için, bütün tabii olayların tesadüflere bağlı olarak işlediğini kabul etseydik; etrafımızı çeviren ahenk ve devamlı düzen manzarasından elimizde ne kalırdı? Meselâ, kendi mihveri etrafında saatte 1000 mil hızla dönen dünyanın bu hareketinin 100 mile indiğini düşününüz. Müddeti artan gündüzün, kızgın güneş altında bütün nebatlar kavrulacak, aynı şekilde uzayan gecelerin devamınca, yeni tomurcuklar soğuktan harap olacaktı. Meselâ güneşin harareti azalsa bütün canlılar donacak; fazlalaşsa hepimiz kavrulacaktık. Bu misalleri daha da arttırınız ve bütün tabiat kanunlarına tatbik ediniz. Meydana gelecek netice bir kıyamet manzarasından başka bir şey midir?

Görülüyor ki, iradelerimizin dışında kalan ve hiç bir zaman tesadüfe bağlı olmayan bir **ilk sebep** vardır.

2) **Bizzat hayatın tekevvünü ilâhi iradenin tezahüründen başka bir şey değildir :**

Hayatın sırrı henüz hiç kimse tarafından çözülmemiştir. Maddi ve gözle görülür hiçbir belirtisi olmıyan bir mefhum ancak neticeleriyle sabittir. Bazan bir meyvanın usaresindeki tat. bir yaprağın rengindeki yeşil, bir kuşun dilindeki şahane musuki suretiyle tecelli eder. Bir hayvanı ahırına yönelten iç güdü; insanı boyundan büyük işlere karıştıran akıl ve zekâ, hep o sınırları çizilmemiş hayatın esiridir. Peki dünyamızı dünya eden bu canlılık ve hayat unsurunu nebattaki köke, hayvan ve insandaki bedene koyan üst kuvvet nedir?

3) Dünya yüzünde yaşıyan canlılar arasındaki münasebetler. Büyük Yaratıcının hassas ve âdil ölçüleriyle tâyin edilmiştir.

Dikkat edilirse görülür ki, çabuk ve çok sayıda çoğalan canlıların mevcudiyetlerini sınırlayan bir **istifa ve tasfiye kanunu** vardır. Meselâ şu haşere ve böcekleri ele alınız. Bir an için çekirgelerin at büyüklüğünde olduğunu kabul etsek; her şeyden önce dünyayı terkedecekler bizler olurduk. Böyle bir ahenksizliği uygun bulmayan ilk sebep, o çeşit hayvanları akciğersiz yaratmıştır.

Nefes borularıyle yaşıyan bu hayvanlar büyüdüğü zaman, bu borular aynı ölçüde gelişmiyeceğinden, hayatın devamı sekteye uğrar. Canlılar arasında bunun gibi sayısız ahenk münasebetleri vardır. Yoksa bir eşek arısını bi arslan olarak tahayyül etmek bile insanın tüylerini diken diken edebilir.

4) Akıl ve zekâ kuvvetleriyle teçhiz edilen insan hayvanlardan daha geniş ölçüde bir mucizedir.

Hayvanları idare eden içgüdü kuvveti, nihayet sınırları belli sahalarda bir kıymet ifade eder. Fakat dünya ve hayat mucizesini bir o kadar daha hürmete lâyik kılan unsur, bütün zekâ, madde ve ruh vetireleriyle halâ bilinmiyen ve tam bir izaha kavuşamayan insandır.

Müspet ilmi kurmuş olmanın hazzıyla ağzı kulağına varan insan, bizzat kendisinde mevcut olan mucizeyi farketmiş midir?

İnsanı her şeye hükmetmeye kadir kılan bu yüksek zekâ kimin eseridir.

5) Hayvanları sevkeden içgüdü kudreti, Tanrı'ya inanma mecburiyetinin temellerinden biridir:

Kırlangıçların ve leyleklerin mevsimlere göre bir yerden bir yere göç edişleri, artık garibimize gitmeyecek kadar olağan şeyler arasına geçmiştir. Halbuki sıcak memleketlere akın eden bu hayvanların o uzun mesafeyi hiç şaşırmadan ve kaybetmeden aşmaları bile akılları durduracak bir hadise değil midir? Bu küçük hayvanlara, asrımızın en hassas aletleri kadar doğru yön tayin etmek ve yer bulmak hünerini veren kuvvet nedir?

Nehirlerde doğan somon balıkları denizlere açılırlar ve senelerce orada kalırlar. Neden sonra aynı nehre dönen bu balıklar nehrin kıyılarını takiben ilk doğdukları nehir kollarını aramaya başlarlar. Siz onların yollarını çelmeye, değiştirmeğe teşebbüs etseniz bile; onlar, israrla ilk yuvalarına yönelirler. Bu küçük yaratıkları, senelerden sonra, yuvalarına döndüren kuvvet nereden gelir?

6) Darwin'den beri ilerlemekte olan ilmî araştırmalar sayesinde, hayat hamlesi ve tekevvün hakkında vardığımız merhale şunu ispat etti ki, bir tek hücrede kopan kıyamet bile, ilk yaratıcının varlığına inanmamız için yeter ve artar bir sebeptir :

Tek hücrenin daracık çerçevesinde gelişen hayat, yine bu minnacık nüvede bütün bir canlının karakterini yaratan, irsiyet faktörleri, kromozomlar, halâ şaşkınlığımızın mihrakı olmaktan kurtulamamışlardır. Bir atomun cüce bünyesinde saklanan devâsâ enerji akıllarımıza hâlâ durgunluk veriyor. Mikroskop altında bile, gözlerimizin önüne ehemmiyetten uzak birer hacimle çıkan bu ilkel unsurları, havsalamızdan taşan bir ustalıkla yerleştiren ve onları birer hayat ve enerji kumkuması haline getiren kudret nedir? Yaratıcı zekânın varlığını dikkatimizin baş köşesine oturtmadan, bu harika dünyacıklar hakkında bir nazariye kurmamıza imkân varmıdır?

7) Nihayet, Tanrı fikrinin insanların kafasında asırlardır yerleşmiş olması da iddiamızı destekleyen büyük bir sebeptir:

Madde ve hâdiseler dünyasında bu kadar vuzuhla varlığını kabul ettiren Tanrı fikri; insanî seziş ve idrâklerde tam bir kemâl ifadesi bulur. Tanrının her yerde hazır ve nâzır olduğunu söylediğimiz zaman, kalbimizin ve inanma ihtiyacımızın dile geldiğini nasıl inkâr edebiliriz?

Yazıyı Psalmist'in şu cümlesiyle bitiriyoruz :

«Tanrının varlığına, bir zafer şarkısı halinde asırlardır tekrarlıyan şu sema, şu uçsuz bucaksız mucizeler kubbesi altında; inanmak ihtiyacını duymamak kabilmidir?

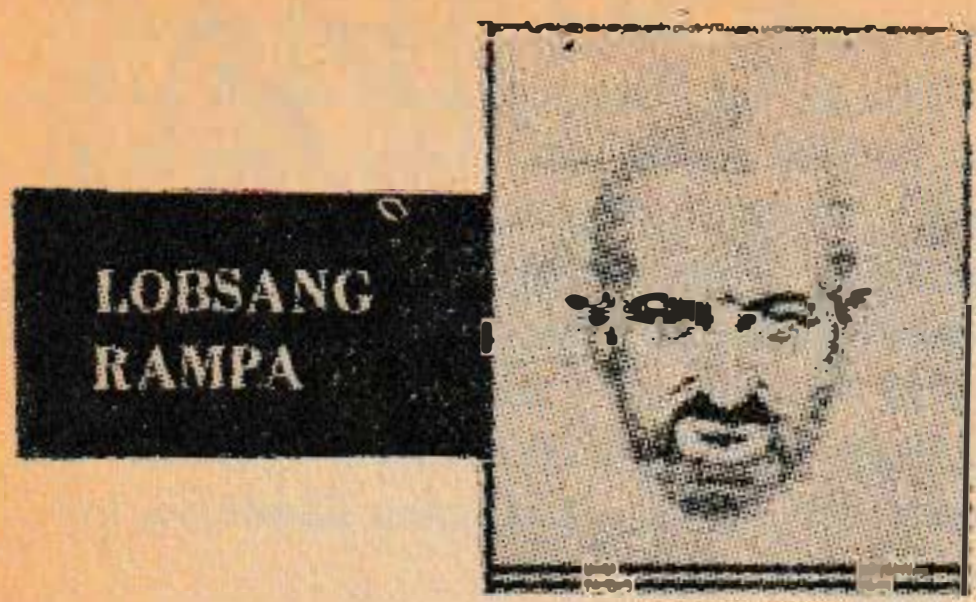

Astral Seyahatte Gördüklerim

● Yazan: Dr. Lobsang RAMPA Çev: Selman GERÇEKSEVER ●

Bazı kimseler, hatta çoğumuz, tam uykuya dalacağımız sırada bir irkilme, bir boşluğa düşme hissiyle uyanırız. Bu irkilme, astral bedenin fizik bedenden biraz acele olarak ayrılışından dolayıdır. Bu iki bedenin birbirinden ayrılışı, gece rüyadayken çok yavaş ve normal bir şekilde olduğu zamanlar sarsılma ya da boşluğa düşüyormuş gibi bir his duyulmaz. Ve çoğu zaman bu böyle olur. Yani astral bedenimiz, vücudumuzu habersizce terkeder, uzaklara gider. Haberimiz olmadan hemen hemen her gece yaptığımız bu tecrübeyi bir takım pratiklerden sonra tamamen şuurlu olarak başarabilir ve astral bedenimizi kendi istediğimiz yerlere gönderebiliriz.

Bu tip tecrübelerimizden birinde Güney Kutbu buzul tabakasının 100 lerce feet derinliklerine inerek çok değişik izlenimleri yaşadık. Beşerin çeşitli formlarına rastladık orada... Erguvan renkli değişik karakterde insanlar. Bu insanların göğüslerinde sekiz meme, her elinde de dokuz parmak vardı. Birgün tekniğimiz bu buzulları eritecek makinalar icadettiği zaman, dünyamız üzerinde yüzlerce asır önceleri yaşamış bu acaip insanların bedenleri ve şehirleri hayretler içerisinde ortaya çıkarılmış olacaktır.

Bu erguvan tenli insanların yeryüzünde yaşadığı zamanlarda, dünyada yekpare bir kara parçası ve bunun etrafında denizler bulunmaktaydı. O zaamnlarda Güney Amerika ile Afrika, İngiltere ile Avrupa bir arada bulunmaktaydılar. Bütün bunlar yekpare bir kara parçası halinde Güney Kutup ile Kuzey Kutup arasındaki alanı doldurmaktaydı. Avustralya, Çin, Amerika, Afrika hepsi bir arada idiler. (Lemuriya kıtası) Çeşitli tektonik hareketler, yüzlerce asır boyunca dünyaya bugünkü şeklini verdiler. O zamanki medeniyetleri de toprak ve buzulların altına gömdüler. Bütün bunlar ve diğer birçokları dünyanın başından geçmiştir ve bu olaylar bütün teferruatıyla zaman bantı üzerinde iz bırakmıştır. (Akashic Record). İşte şuurlu olarak astral seyahat yapabilme liyakatine ulaşmış olanlar bu zaman bahtının bize göre çok eski kısımlarına giderek o zamanki dünyayı olduğu gibi görebilirler.

Bizim gördüklerimiz kadarıyla o zamanın insanları, bizim şimdi alışık olduklarımızdan çok farklıydılar. Meselâ, onlar şimdikiler gibi motorlu vasıtalarla değil de, platformlar üzerinde hareket eden, havada uçan ağaçlarla bir yerden bir yere gidiyorlardı. Bu araçların içinde bağdaş kurarak oturmaktaydılar .Bütün bunlar dünya planetinin derinliklerinde bozulmamış olarak beklemektedirler. Hatta Güney Kutbunda gördüklerimiz, ani donmadan dolayı, dondukları andaki canlılıklarını muhafaza etmekte, sanki kendilerini kurtarıcı bir elin onlara uzanmasını beklemektedirler.

Antarktika'nın derinliklerinde bunları gördükten sonra insan, dünya planeti üzerinde yaşamış beşerin solunum sisteminde (burun ve göğüs) evrimi açık olarak anlayabiliyor. Solunum sisteminde epey değişme olmuş. Zira o zamanlar dünya atmosferi şimdikine oranla anormal denecek

şekilde TEMİZ bulunuyordu. Havada bol olarak klor ve de kükürt bulunmaktaydı. Şimdi ise tam aksine petrol dumanlarıyla dolu...

Petrol, deyince aklıma geldi: Astral tecrübeler yaptığınız zaman göreceksiniz ki, dünya planeti için petrol tabii birşey değildir. Petrol dünyamızın yerli maddesi de değildir. Yukarıda bahsettiğimiz, zaman bantından (Akashic Record) anladığımıza göre. dünya planeti çok eski zamanlarda başka bir planetle çarpışıyor. Bu çarpışmadan sonra bir an duraklama oluyor ve dünya eskiden döndüğünün tersine dönmeye başlıyor. Fakat bu çarpışmadan parçalanan öteki planet üzerinde bulunan deniz-ler, dünyamıza dökülüyor. İşte bugün yer altında bulunan petrol birikintileri başka bir planetin su artıklarıdır. Bu sular yoğunluk bakımından fazla olduklarından mümkün olduğu kadar dünyanın derinliklerine doğru sızdılar ve yer yer toplandılar. İşte biz bugün bu pis sıvıları çeşitli pompalarla dünya yüzüne çıkarıp motorlarımızı çalıştırarak, teneffüs ettiğimiz atmosferi kendimiz kirletiyoruz. Bütün bu sıvılar yer altından çıkarılıp tüketildiği zaman, artık petrol kalmayacaktır. Dediğim gibi, bugün petrol dediğimiz sıvı başka bir planetten dünyamıza sıçramıştır. (Ç. Notu: L. Rampa'nın bu fikri ilmî değildir. Bize gerçeklerle alâkalı görünmemektedir.)

RUH ve MADDE'ye Abone Olunuz

RUH ve MADDE YAYINLARI SUNAR

CEMİYETİMİZ'DE SATILAN KİTAP VE NOTLAR :

METABİYOLOJİ : M. Bilge	20.— TL.
İPNOTİZMA VE TELKİN : E. Arıkdal	15.— TL.
RADYESTEZİ . M. Barbaneli (Teksir)	5.— TL.
SHANKYA VE YOGA : Özel Çalışma (Teksir)	5.— TL.
RUH VE MADDE CİLTLERİ (1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10)	30.— TL.
HERKES İÇİN MEDYOMLUK : J. Lhomme	7.50 TL.
HİND'DE İPNOTİZMA : İ. Brahmaçiari (Teksir)	3.— TL.
İLAHLAR KOZMONOTLAR MIYDI? E. von Denken (Tek.)	7.50 TL.
RUHSAL KİŞİLİĞİ GELİŞTİRME YOLLARI (Teksir)	4.— TL.
MUKADDERAT VE İCABAT ÖZETİ (Teksir)	7.50 TL.

LÜTFEN ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Adres : RUH ve MADDE DERGİSİ P.K. 1157 — İstanbul

Java'da Bir Budist Mabedi

(Sahife 9'dan devam)

dan, onlar da kendi düşünüşlerine göre taşı şekillendirmiş bulunmaktadırlar. Yukarıda sözünü ettiğimiz hasta muhtemelen 8. nci yüzyıla ait bir klinik vak'asıdır. Hastanın uzun süren bir hastalık dolayısıyla keşeksiyc girdiği düşünülebilir. Ayrıca nefes alıp vermede güçlükten de bahsedilriğine göre, teşhisin akciğer tüberkülozu olduğunu söylemek büyük bir hata olmasa berektir. Zavallı adamın bir yol kenarında kaderine bıakılmış olması, köyünün onu başından attığını göstermektedir. Filhakika o bölgelerde sık sık zuhur eden büyük açlık devrelcıi esnasında, faydasız her ağız toplum tarafından aforoz edilmektedii.

Şimdi , aynı galeiinin bir başka sahnesine geçelim. Bunu görmemiz pek kolay olmıyaacktır; çünkü önü daima seyircileıle doludur. Bu sahne, sıtında sekiz kişiyi taşımakta olan dev bıı kaplumbağaya aittir.

Kaplumbağa kılığına girmiş olan canlı müstakbel Budadır. Sırtındaki adamlar bir deniz kazasında gemileri batmış olan tüccarlardır. Budda kazazedeleri kurtarıp karaya çıkarır. Teşekkür olarak adamlar, karınları acıktığı için kaplumbağayı yemek isterler. Kaplumbağa da bu işe rıza gösterir ve onlara etini verir.

Bu oymanın halk tarafından yapılmış ikinci bir tefsiri vardı Buna göre Budda'nın sırtında sekiz kişilik bir aile vardır. Bu iymanın önünde budistler vecd içinde dururlar; çiçekler koyarlar, kokulu ağaçlar yakarlar ve kendilerine bolluk getireceğine inanırlar Budda'ya sunulan hediyelerin bolluğu ve kalitesi, bolluk dilekleriyle orantılıdır.

Şimdi galerileri geride bırakarak, daire şeklindeki teraslara çıkalım. Artık burada, dikkatimizi kendisine bağlayacak aitrölliyefler kalmamıştır. Teraslarda, düşünceyi kolaylaştıran bir sessizlik içinde ulvi bir âleme dalmaktayız. Burada bir çok girinti veya boşlukların içinde, çeşitli Buda heykelleri görülmektedir. Bu heykeller, tamamen açıkta olmayıp, girintili yerlerin önünde bırakılan dar aralıklardan görülebilmektedir. Bu girintilerden bir tanesi zamanla çökmüş ve hemen hemen dökülmüş olduğu için, ihtiva ettiği heykel tamamen meydanda kalmıştır. Bu heykelde görülen Budda, hayal âlemine dalmış bulunmaktadır. Dünyayla hiç ilgisi kalmamıştır. Ona, ancak şekil dünyasından kurtulabilmiş insanlar nüfuz edebilirler. Budist olmıayan yabancılar ise bu heykele san'at açısından bakmaktadırlar. Kulağın özel şekli, biribirinin üzerine oturmuş iki halkadan müteşekkil gibi görünen boyun, dikkati çekmektedir. Kollar ve omuzlar stilize olup, kaslar kaybolmuş ve yerlerini yuvarlak ve düz şekillere bırakmışlardır. Budaya hakim olan ruh o derece içine dönük bir mahiyettedir ki, onu seyredlen ziyaretçi de dünya mefhumunu kaybetmek tehlikesiyle karşı karşıyadır.

Doğudaki terasta, Budanın bir başka heykeli vardır. Bu heykelde Buda Java'lı bir kahraman yani Bima tarafından temsil edilmektedir. Bimanıı ayağını elleyerek dilekte bulunmak mümkündür. Ziyarete gelen budistler, ekseriya hastalıklarına şifa veya çocuk istemektedirler. Biz, mütevazi ve yabancı ziyaretçiler olarak, Buda'dan bizleri affetmesini diledik.

Su Bulanmayınca Durulmaz

(Sayfa 7'den devam)
ğu kez biz doldururuz; ha va ise kendiliğinden dolar...

İnsan zihni de böyledir: **Ruhun ihtiyacı olan bilgiler le doldurulamazsa, nefsanî tutkularla kendiliğinden dolar...**

Bedensel yapımız madde- ye dönüktür. Ruhsal bilgi- lerle kendimize bir yön ver- mezsek, maddeye dönük ya- şamamız mukadderdir.

Gerçi maddeye dönük ya- şantı da ruhsal tekâmül içindir. Fakat en uzun ve en meşakatli bir tekâmül yoludur. Yani, hangi yolu seçmiş olursak olalım, ruh- sal tekâmüle aykırı yaşa- yamayız. Lâkin çok geriler- de kalıp önden gidenlere yetişebilmemizi çok gecik- tirmiş olabiliriz de...

Bugünkü zihni boşlukla- rımız, nüksetmiş yaralar gibi, nefsanî tutkularımızın ezeli iltihaplarıyla dolmuş tur. Ve artık önemli bir o- perasyon olmadan da bo- şalacağa benzemez!...

Hepimiz bu halden şikâ- yetçi ve hepimiz bu halden dertliyiz!... Ama çâresinde binbir yolda ayrıyız!... Çün- kü uhar önem verdiğimizi söyleyen bizler bile bedene müteveccih yaşıyoruz!... Se- bep, zihnî boşluğumuzun he- nüz nefsânî tutkularımıza yer vermeyecek kadar dol- mamış olmasıdır...

Hiçbir kap, mutlak mâ- nâda boş değildir...

İnsan zihni de mutlak an- lamda boş kalamaz...

Bütün mesele, bu boşlu- ğun, ruhsal değerlerle do- lup taşmasındadır...

Sağlam Temel ve Bulanık Su

İnsanoğlunun ruhsal te- kâmülünde önemli geçiş devreleri vardır. Bu geçiş devreleri çalkalantılı ve çok inişli - çıkışlıdırlar. Yüksek periyoda sürekli ge- çiş, bir takım zorlanmalar ve düşüşler doğurur.

Örneğin, bir şehrin eski yapılarını yenilememiz ge- rektiğinde, önce eskilerini yıkıp enkazlarını temizleye- rek sağlam temeli bulma mız gerek...

Diyelim ki, bu şehrimiz ahşap ve hımış gibi basit yapılardan. Bu basit yapıla- rın yıkılması ve enkazları- nın kaldırılması zor bir iş değildir. Lâkin şehrimizin yapıları şâyet birkaç katlı karkas yapılarsa ve bun ları yenilemek ihtiyacını duyuyorsak, bu defaki yık- ma ve enkaz temizleme işi- miz, öncekiler gibi kolay olmayacaktır... Hele bu bi- nalarımız çok yüksek ve dolayısiyle de sağlam inşa edilmişse, işimiz daha da meşakatli olacak demektir..

Dünün yapıları artık de- mode olmuş; ihtiyaçlarımıza cevap veremez bir haldedir. Bunları yenilemek için kol- ları iyi sıvamak gerek...

İşte bugüngü insanlık, böyle bir durumla karşı karşıyadır: **Yüksek ve sağlam sandığı maddesel yapıları, ruhsal ihtiyaçları- na cevap veremiyor.** Ve bu sebeple de eski yapılarını yıkmağa başlamış; bütün dejenerasyon ve sapıklık- larıyla bununla meşgüldür. **Henüz nasıl bir yapı kura- cağını bilemeden sadece yık- makla meşgul!...**

Enkaz temizleyiciler gö- zükünce hedef yakın demek tir!...

Niçin öldürmeyeceğini, neden çalmıyacağını ve ni- ye zina yapmıyacağını, yir- minci yüzyılın insanlarına da öğretecek, açık - seçik fikirli insanoğulları pek uzaklarda olmasa gerek...

Bir eli gökte, bir eli yer- de, evreni karıştırır insan denen varlık! Şimdilik hep bulandırmakla meşgul!...

Susuzluğu arttıkça arta- cak: Boş bardağını doldura- bilmek için bir gün mecbu- ren bulandırdığı suyun du- rulmasını bekleyecektir...

RUH ve MADDE'nin
10. CİLTİ
Bir Spiritüel Kültür Hazinesi
Fiatı : 30 TL.
Ödemeli İsteyiniz.

TEBLİĞ

(Sahife 21'den devam)

verimlidir. Sevmiyen sevilmez, varlık sahibi olanlar, genellikle sevmiyen ve sevgiye uzak duranlardır. Onların sevgiye, başkalarının sevgisine ihtiyaçları yok sanılır. Oysa ki esas muhtaç olanlar varlıklı kimselerdir. Çünki ekserisi bu varlığın, Tanrının bir lütfu olduğunu bilmezler. Onlar bu varlığın bir deneme, bir imtihan için kendilerine verildiğini bilmezler. Sanırlar ki varlıklı olmak onların hakkıdır. Niçin onların hakkı olsun? Bütün insanlar Tanrının kulları değil midir? Tanrı bütün kullarını sevgisinden varetmedi mi? Herkesi sever ve sevgisi ile var eden Tanrı, niçin bir kulunu diğerinden üstün tutsun? Bunları hiç düşünmez misiniz. Yokluk izâfî bir terimdir demiştim. Yokluk yoktur.

Varlık vardır demiştim. Herkeste varlık vardır. Değer hükümleri size göredir. Bize göre değer hükümleri değişiktir. Sizin varlıklı gördüğünüz kimseler bize göre genellikle fakirden fakirdirler. Çünki onlar sevgiye uzaktırlar. Sevgiye uzak olan nura uzak olandır. Sevgiye uzak olan sekesin gayesini değiştirmiştir. Sevgiye uzak olanlar hastalığa yakındırlar. Sevgiye uzak olanlar gerçek bilime uzak duranlardır. Sevgiye uzak duranlar, varlığın sevgisine uzak olanlardır. Veriniz ki, size verilsin. Seviniz ki, sizi de sevenler olsun. 5 - 10 kuruş için gururlananlar, benlik gösterenler, kâinatın en zavallı, en acınacak varlıklarıdır. Bunların gönül gözünü gurur ve madde kapatmıştır. Gurur, merhameti öldürür. Gurur, sevgiyi öldürür, Gurur, sevgi tohumlarını yok eder, Gurur, size gelen sevgi vibrasyonlarını geri çeviren bir kalkandır. Gururdan uzak durunuz. Benliği terk ediniz. Kendinizi neye lâyık görüyorsanız, Tanrının bütün kullarını da aynı şeye ve duruma lâyık görünüz. Sizler, bir vücudun hücreleri gibisiniz. Heran birbirinize muhtaçsınız. Beşerî bir vücuda benzer deyişimin esas anlamı budur.

Ben refah içinde olacağım, bu benim hakkımdır diyemezsiniz. Refaha müstahak olan bütün insanlardır. Refah huzur bütün insanlara Tanrının vaadidir. Bu vaad sevgi ile şartlandırılmış ve sınırlandırılmıştır. Seven, mutluluğa hak kazanmıştır. Seviniyen mutluluktan nasip alamaz. Tanrının eserlerini, kullarını sevmiyen ve onları gerçek anlamda korumuyanlar, huzurdan uzak kalacaklardır. Varlık onlara bir yüktür. Varlık, onlarla huzur arasında bir perde, bir kalkandır. Varlık onlar sevgisiz sekse sürükler. Vermezler, veremezler, sevmezler, sevemezler, ve böylece alamazlar ve sevilemezler. Hastalıklar onları kovalar, ıstıraplar her an onların peşindedir. Vehim, keder endişe, ölüm korkusu, hastalık kuruntusu bu insanları her an yanyana takip eder. Sen bunları yakından tanımış olsan, onlara imrenmez, fakat sadece acır ve haline şükredersin. Yokluk yoktur, varlık vardı demiştim. Varlık sevgidir. Varlık merhamettir. Varlık tevazudur. Varlık, düşünmek ve gerçeğe ulaşmaktır. Gerçek varlıklı insanlar bunlardır. Merhamet ve şefkat insanı gerçek varlığa ve mutluluğa ulaştırır. Bütün yüce ruhlar rahmetli, şefkâtli, sevgi dolu varlıklardır. Onun içindir ki Tanrının bütün kullarına, bütün maddî ve manevî yaratıklarına ve cisimlerine her an yardım ellerini uzatmakta ve vermekte, yöneltmektedirler. Bu yüce ruhlardan ibret almak gerekir. Onlar her an ibâdet halindedirler. Onlar her an vazife başındadırlar. Onlar her an yüce yaratıcıyı ululamaktadırlar. Onlar her an şükürdedirler.

(Devamı gelecek sayıda)

Psikolojik Tedavinin Bugünkü Durumu

(Sahife 23'den devam)

12 — Fizyoterapi (su ile tedavi = heyecanlı hastalara devamlı olarak sıcak banyo usulü tatbik edilir. Çöküntülerde ise: Bu kimseler muhitleri ile ilgiyi kestiklerinden etraflarına tekrar alâka ve reaksiyon uyandırmak için çöküntülü hastalara üst üste bir sıcak, bir soğuk banyo veya duş, yahut iğneli duş denilen (çok ince süzgeçli - tazyikli) duş tatbik edilir. Bununla hastayı bu dünyanın bir çalışma alanı olduğunu, içe kapanıp hayaller içinde yüzülemiyeceği anlatılmaya çalışılır. Çok önce Çin'de kullanılan altın iğneler batırma (onlar romatizma ve ağrılar için kullanıyorlarmış) da ayni görevi yapabilir. Masaj: Çok eski bir tedavi şeklidir. Gene realiteden uzaklaşmaya çalışan hastanın realite ile tenbihi sağlanır.

Bu fizyoterapi metodları, acaba hastaları çöküntü hâlinden kurtarıp, etraflarına karşı faal bir alâka uyandırabilmekte midirler? Tam olarak değil, fakat bazan yrarlı olmaktadırlar. Tedavinin kıymetini büyültmemelidir. Bunlar meslâ bir zihin çatışması hâlinde olan hastalaı da iyileştiremez. Ancak belki sıkıntıyı azaltır. Hastayı psikoloğun, intibaksızlığının hakiki sebebini ortadan kaldırmak için yapacağı gayretlerde hastayı daha müsait bir hâle koyar...

13 — Psikodrama kurucusu: Moreno. Hasta bir sahneye çıkarılır ve kendine, problemine götüren vaziyetleri sahnede yeniden yaşaması için destek şahsiyetler (yardımcı ben'ler) verilir. Kendinde ruhî sadmeler doğuran eski tecrübeleri yeniden oynar. Korkunç kıskançlık, suçluluk, çatışma, hayal kırıklığı gücenmeler... v.s. sözle sahnede ifade edince bir boşalma (katarsis) olur. Bu hastanın iyileşmesine yardımcı olur. Bundan sonra, hastada yeni heyecan ve buna tâbi cevaplar meydana gelir. Hasta içe bakışını geliştirebilir. Hasta kendini kolayca ifade edebilir. Bundan sonra hastaya sahnede oynuyacağı rol verilir. Heyecan ve konuşmada bazı durumlarla karşılaştıkça, bu durumların üstesinden gelmek için, hasta yeni şekilleri denemeye başlar. Bundan sonra hakiki problemini ele alacak seviyeye gelir ve meselesini çözer kurtulur. Netice: Uzundur, yorucudur fakat gene de faydalıdır denilebilir.

14 — **Grupla tedavi:** Grup içinde meseleler tartışılınca hasta başkalarının da kendisi gibi problemleri olduğunu görür. (Elle gelen düğün bayram. Atasözüne uygun olarak) kendine kuvvet gelir.

15 — **Müzikle tedavi:** Müzik içine kapanan hastanın dikkatini çeker. Kabuğuna çekilenler canlanabilirler. Hasta dikkatini kendi üstünden dış çevreye çeker. Kendi başına tedavi unsuru değildir. Yardımcı tedavi olarak kullanılır.

16 — Meşguliyet tedavisi aynidir.

17 — Yeni muhite gider... Bazan faydalı olur.

Sonuç : Bugünkü ruhi tedavi metodları eksiktir. Muhakkak yeni yollar bulmak lâzımdır. Yeni yollar, mâzi inkâr edildiği sürece bulunamaz. Nasıl bugün arkeoloji sâdece mâzinin ilmi değilse (çünkü arkeoloji müzelerinde veya eski mağaralarda binlerce yıl önce yapılmış uçak resimleri, astronot resimleri, meselâ Mısır Ehramlarında olduğu gibi dairenin kareye çevrilişi tam olarak gerçekleştirilmiştir). (Yani 3.1416 şeklinde uzayan 22 - 7 şeklinde kesirli olduğu ve çözümü olmadığı bugünkü matematikçilerce ileri sürülen Pİ sayısı kesirsiz olarak çözülmüştür. Mısır Pramitleri çok önce yapılmış bir yapı olmayıp, her saniye insanlara bilgi veren çalışan bir organizmadır.)

Psikoloji'ye ve buna dayanan tedaviye de aynı açıdan bakmak mâzide yapılan tedavilerin ışığında bu günkülerin eksiklerini tamamlamak lâzımdır.